

**CONSULTATIEDOCUMENT CONCEPT WETSVOORSTEL VEILIGEHAVENREGELS
WET MINIMUMBELASTING 2024**

VOORWOORD

Inleiding

Op 5 januari 2026 is internationaal een akkoord bereikt over het zogenoemde Side-by-Side pakket. Door middel van het Wetsvoorstel veiligehavenregels Wet minimumbelasting 2024 worden deze afspraken in de Nederlandse belastingwet opgenomen. In het voorliggende consultatiedocument wordt een conceptversie van het Wetsvoorstel veiligehavenregels Wet minimumbelasting 2024 ter internetconsultatie aangeboden. Dit consultatiedocument bevat daartoe een concept wettekst en een concept artikelsgewijze toelichting. Omdat het perspectief van belangstellenden een belangrijke rol speelt voor het opstellen van goede fiscale wetgeving en goed fiscaal beleid, worden belangstellenden door middel van deze internetconsultatie uitgenodigd om deze concepten van technisch commentaar te voorzien. De aldus verzamelde inbreng zal worden beoordeeld, gewogen en, waar passend, worden betrokken bij de verdere uitwerking van het Wetsvoorstel veiligehavenregels Wet minimumbelasting 2024. Dit wetsvoorstel zal als onderdeel van het pakket Belastingplan 2027 naar de Tweede Kamer worden gestuurd.

Achtergrond

Het Side-by-Side-pakket is het omvangrijkste pakket aan internationale afspraken over de wereldwijde minimumbelasting sinds het akkoord van oktober 2021 over de herziening van het internationale belastingstelsel. In Nederland zijn de regels voor de wereldwijde minimumbelasting sinds 31 december 2023 opgenomen in de Wet minimumbelasting 2024 (WMB 2024). Met deze wet is de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing in Nederland geïmplementeerd.¹ Deze richtlijn is gebaseerd op de OESO-modelregels inzake de wereldwijde minimumbelasting. Na publicatie van deze modelregels is het Inclusive Framework verschillende administratieve richtsnoeren overeengekomen. Door middel van de Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024² en de Tweede wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024³ zijn deze administratieve richtsnoeren onderdeel geworden van de WMB 2024. Het Nederlandse wettelijke kader voor de wereldwijde minimumbelasting is derhalve gebaseerd op zowel de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing als ook de OESO-modelregels en het OESO-commentaar, waarin de verschillende administratieve richtsnoeren zijn geïntegreerd.

De OESO-modelregels vormen een samenhangend stelsel van regels dat voorkomt dat ter zake van hetzelfde inkomensbestanddeel meer dan eenmaal een bijheffing wordt geheven. Dit wordt bereikt door maatregelen die bepalen aan welke staat de heffingsbevoegdheid ter zake van die bijheffing toekomt en door een overeengekomen rangorde voor de toepassing van deze

¹ Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022, tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie.

² Wet van 18 december 2024 tot wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met een aantal technische wijzigingen, *Stb.* 2024, 438.

³ Wet van 17 december 2025, houdende Tweede wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met de in december 2023, juni 2024 en januari 2025 internationaal overeengekomen administratieve richtsnoeren en een aantal overige technische wijzigingen, *Stb.* 2025, 448.

maatregelen. De in dit consultatiedocument opgenomen veilighavenregels, als gevolg van het Side-by-Side-pakket sluiten aan bij deze systematiek.

Inhoud

In dit consultatiedocument worden – naast de verlenging van de tijdelijke kwalificerendlandenrapport veilighavenregel – vier nieuwe veilighavenregels uit het Side-by-Side pakket in concept wetgeving uitgewerkt:

1. Vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veilighavenregel (voor verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025);
2. Kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel veilighavenregel;
3. Uiteindelijkmoederentiteit veilighavenregel; en
4. Kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veilighavenregel.

Daarnaast bevat het consultatiedocument een technische aanpassing naar aanleiding van de administratieve richtsnoeren van 11 mei jl.⁴ omtrent de toepassing van de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing veilighavenregel bij multinationale groepen met een verslagjaar van 52 of 53 weken.

Het ministerie van Financiën heeft op 31 maart 2026 een belangstellendenbijeenkomst georganiseerd over de wereldwijde minimumbelasting. Voor deze bijeenkomst zijn vertegenwoordigers van het bedrijfsleven, belangenorganisaties, overheidsinstanties en de wetenschap uitgenodigd om te reflecteren op de Wet minimumbelasting 2024, mede in het licht van het Side-by-Side-pakket. De bijeenkomst was opgebouwd rond de thema's verkenning, vereenvoudiging en vooruitblik. Daarbij zijn onder meer de uitgangspunten van de wereldwijde minimumbelasting, de achtergrond en inhoud van het Side-by-Side-pakket, de concurrentiepositie van Nederland en de EU, verdere vereenvoudiging van de minimumbelastingregels, complianceverplichtingen en de behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen behandeld. Deze internetconsultatie is aanvullend op de belangstellendenbijeenkomst en is primair gericht op de technische uitwerking van de voorgestelde wetswijzigingen. Om die reden omvat dit consultatiedocument uitsluitend het voorstel van wet en het artikelsgewijze deel van de toelichting. Een afzonderlijk algemeen deel van de memorie van toelichting is niet opgenomen. Belangstellenden worden uitgenodigd om de voorgestelde wettekst en de artikelsgewijze toelichting van technisch commentaar te voorzien.

⁴ OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance of the Transitional UTPR Safe Harbour to MNE Groups with 52-53-Week Fiscal Years*, OECD, 11 mei 2026.

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met de internationaal overeengekomen veiligheidsregels in het Side-by-Side-pakket en een aantal overige technische wijzigingen (Wet veiligheidsregels Wet minimumbelasting 2024)

VOORSTEL VAN WET

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is om aanpassingen te doen in de Wet minimumbelasting 2024 met het oog op de internationaal afgesproken veiligheidsregels;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Wet minimumbelasting 2024 wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1.2, eerste lid, wordt in de alfabetische volgorde een begripsbepaling ingevoegd, luidende:

kwalificerende fiscale stimuleringsregeling: een algemeen beschikbare fiscale stimuleringsregeling voor zover het bedrag van deze fiscale regeling wordt berekend op basis van de gemaakte uitgaven en het bedrag niet hoger is dan de gemaakte uitgaven, of wordt bepaald aan de hand van de hoeveelheid materiële goederen die in een staat worden geproduceerd.

B

Aan artikel 6.5 wordt toegevoegd „, tenzij er sprake is van een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling en de informatieaangifte-indienende groepsentiteit kiest voor toepassing van de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligheidsregel, bedoeld in artikel 8.17”.

C

Aan artikel 7.2, tweede lid, onderdeel d wordt toegevoegd „, tenzij er sprake is van een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling en de informatieaangifte-indienende groepsentiteit kiest voor toepassing van de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel, bedoeld in artikel 8.17”.

D

Artikel 8.8 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt “2026” vervangen door “2027” en wordt “2028” vervangen door “2029”.

2. In het twaalfde lid, onderdeel c, subonderdeel 3°, wordt na “2026” ingevoegd “en 2027”.

E

Artikel 8.11 komt te luiden:

Artikel 8.11 Vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel

1. De bijheffing voor de in een getoetste staat gevestigde groepsentiteiten voor een verslagjaar bedraagt nihil indien de informatieaangifte-indienende groepsentiteit daarvoor kiest en voor die getoetste staat voor dat verslagjaar:

- a. het vereenvoudigde effectieve belastingtarief ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief; of
- b. sprake is van een vereenvoudigd verlies.

2. Het vereenvoudigde effectieve belastingtarief voor een getoetste staat voor een verslagjaar wordt berekend volgens de formule:

$$VE = (VB/VI) \times 100\%$$

waarbij wordt verstaan onder:

VE: het vereenvoudigde effectieve belastingtarief voor een verslagjaar voor een getoetste staat, uitgedrukt in een percentage dat rekenkundig wordt afgerond op vier decimalen;

VB: de vereenvoudigde belastingen, bedoeld in artikel 8.11b;

VI: het vereenvoudigde inkomen, bedoeld in artikel 8.11a.

3. Voor de toepassing van het eerste lid bestaat een getoetste staat uit groepsentiteiten, daaronder mede begrepen vaste inrichtingen, joint ventures en met een joint venture verbonden partijen, voor zover voor die entiteiten voor de desbetreffende staat een afzonderlijke berekening van het effectieve belastingtarief is vereist.

4. Indien een informatieaangifte-indienende groepsentiteit daarvoor kiest, wordt voor de toepassing van dit artikel voor een verslagjaar als een groepsentiteit in een getoetste staat mede aangemerkt:

a. een groepsentiteit, niet zijnde een in minderheidsbelang gehouden groepsentiteit, die op grond van artikel 1.3 in dezelfde staat is gevestigd; en

b. een beleggingsentiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit die op grond van artikel 1.3 in dezelfde staat is gevestigd en waarvan:

1°. alle groepsentiteit-belanghouders op grond van artikel 1.3 in dezelfde staat zijn gevestigd als die beleggingsentiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit; en

2°. geen van die groepsentiteit-belanghouders een keuze heeft gemaakt voor de toepassing van artikel 10.5 of artikel 10.6.

5. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen voor een getoetste staat worden berekend op basis van de financiële verslaggevingsstandaard die is gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijkkemoederentiteit.

6. In afwijking van het vijfde lid wordt het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen voor een getoetste staat berekend op basis van een lokale financiële verslaggevingsstandaard als bedoeld in artikel 8.13, tweede lid, onderdeel c, indien de kwalificerende binnenlandse bijheffing in die staat wordt berekend op grond van een lokale financiële verslaggevingsstandaard, tenzij die staat voor de toepassing van dit artikel toestaat dat wordt aangesloten bij de financiële verslaggevingsstandaard die is gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijkkemoederentiteit.

7. Bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen in dat verslagjaar is artikel 14.1, eerste en derde lid, van overeenkomstige toepassing. Daarbij is het overgangsjaar voor een getoetste staat het verslagjaar waarin voor die staat voor het eerst de keuze, bedoeld in het eerste lid, wordt gemaakt, mits voor die getoetste staat niet reeds een overgangsjaar is vastgesteld op grond van artikel 14.1, achtste lid.

8. De informatieaangifte-indienende groepsentiteit kan voor een verslagjaar ervoor kiezen dat bij de toepassing van dit artikel tevens toepassing wordt gegeven aan artikel 8.17.

F

Na artikel 8.11 worden tien artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 8.11a Vereenvoudigd inkomen of verlies

1. Het vereenvoudigde inkomen of verlies van een getoetste staat over een verslagjaar wordt bepaald door op de winst of het verlies voor belastingen over dat verslagjaar de correcties, bedoeld in het derde lid, toe te passen.

2. De winst of het verlies voor belastingen over een verslagjaar is gelijk aan de nettowinst of het nettoverlies volgens de financiële verslaggevingsstandaard van alle in een getoetste staat gevestigde groepsentiteiten over dat verslagjaar, vermeerderd met de belastinglast, bedoeld in artikel 8.11b, tweede lid, die in die nettowinst of dat nettoverlies is begrepen.

3. De winst of het verlies voor belastingen wordt gecorrigeerd met:

a. uitgesloten dividenden als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel b;

b. uitgesloten vermogenswinsten en -verliezen als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel c;

c. niet-aftrekbare kosten als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel g, alsmede boetes en sancties voor zover die meer bedragen dan € 250.000;

d. betalingen en opbrengsten met betrekking tot aanvullend tier-1-kapitaal overeenkomstig artikel 6.11;

e. inbegrepen herwaarderingswinsten en -verliezen als bedoeld in artikel 6.2, eerste lid, onderdeel d, met dien verstande dat ingeval van een last of verlies geen correctie wordt toegepast;

f. inkomen dat verband houdt met fouterstel en stelselwijzigingen ten opzichte van een voorgaande periode als bedoeld in artikel 6.2, eerste lid, onderdeel h, met dien verstande dat ingeval van een last of verlies geen correctie wordt toegepast.

4. Bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies worden in aanmerking genomen:

a. de aanpassing overeenkomstig artikel 6.10, tenzij de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor het verslagjaar ervoor kiest om deze aanpassing buiten toepassing te laten;

b. de uitsluiting van inkomen uit internationale scheepvaart en inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart, bedoeld in artikel 6.12, tenzij de informatieaangifte-indienende groepsentiteit kiest om deze uitsluiting buiten toepassing te laten voor een periode van vijf verslagjaren waarin de veilighavenregel van artikel 8.11 van toepassing is en het gezamenlijke inkomen uit internationale scheepvaart en inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart positief is;

c. asymmetrische valutaresultaten als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel f, tenzij de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een periode van vijf verslagjaren ervoor kiest deze correctie niet toe te passen;

d. aangegroeide pensioenlasten als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel i, tenzij de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een periode van vijf verslagjaren ervoor kiest deze correctie niet toe te passen.

5. Een mutatie in verplichtingen aan polishouders van een verzekeringsmaatschappij die verband houdt met een uitgesloten dividend als bedoeld in het derde lid, onderdeel a, of een uitgesloten vermogenswinst of -verlies als bedoeld in het derde lid, onderdeel b, ten aanzien van effecten die worden gehouden voor rekening van de polishouders, wordt niet in aanmerking genomen als kosten bij de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies.

6. De correcties, bedoeld in het derde lid, onderdelen e en f, blijven buiten aanmerking, indien:

a. het desbetreffende inkomen in de getoetste staat waarin de groepsentiteit is gevestigd, belast is tegen een tarief dat ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief; en

b. de op het betreffende inkomen betrekking hebbende belasting in de financiële verslaggeving in het eigen vermogen is verwerkt, met dien verstande dat indien de op het inkomen betrekking hebbende belasting betrekking heeft op een passieve belastinglatentie, sprake moet zijn van een passieve belastinglatentie als bedoeld in artikel 7.3, achtste lid, die is gevormd tegen een tarief dat ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief.

7. Bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies zijn de artikelen 6.2, eerste lid, 6.3, eerste tot en met derde lid, 6.4, 6.6, eerste tot en met vierde lid, 6.7, eerste tot en met zesde lid, en 6.9, eerste en tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

8. De informatieaangifte-indienende groepsentiteit kan ervoor kiezen voor een verslagjaar een vereenvoudigde berekening te maken voor een groepsentiteit die uitsluitend wegens beperkte omvang of materialiteit niet is opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van de groep, waarbij:

- a. het vereenvoudigde inkomen of verlies van die groepsentiteit gelijk wordt gesteld aan de totale inkomsten van die groepsentiteit zoals gerapporteerd in het kwalificerende landenrapport voor de betreffende staat; en
- b. de vereenvoudigde belastingen van die groepsentiteit gelijk worden gesteld aan de acute belastinglast over het verslagjaar zoals gerapporteerd in het kwalificerende landenrapport voor de betreffende staat.

Artikel 8.11b Vereenvoudigde belastingen

1. De vereenvoudigde belastingen van een getoetste staat over een verslagjaar worden bepaald door op de belastinglast van die getoetste staat over dat verslagjaar de correcties, bedoeld in dit artikel, toe te passen.

2. De belastinglast van een getoetste staat over een verslagjaar is gelijk aan de som van de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die in dat verslagjaar bij de bepaling van de nettowinst of het nettoverlies van alle in die staat gevestigde groepsentiteiten in aanmerking zijn genomen ter zake van betrokken belastingen, bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, vermeerderd met de op het niveau van de geconsolideerde jaarrekening in aanmerking genomen mutaties in belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan die groepsentiteiten.

3. De belastinglast van een getoetste staat wordt gecorrigeerd door:

- a. vermindering met de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan belastingen die geen betrokken belastingen zijn, bedoeld in artikel 7.1, tweede lid;
- b. vermindering voor de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die verband houden met een kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed, een kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed of een kwalificerend doorgeleid belastingvoordeel, bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdelen b en c;
- c. vermindering met de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan inkomensbestanddelen die niet in aanmerking zijn genomen bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies, bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdeel a, en artikel 7.3, vijfde lid, onderdeel a;
- d. vermindering voor de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die verband houden met een onzekere belastingpositie, bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdeel d;
- e. vermindering met de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties ten aanzien waarvan niet de verwachting bestaat dat deze binnen drie jaar na afloop van het verslagjaar worden betaald, bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdeel e; en
- f. aanpassing voor de mutaties in belastinglatenties die betrekking hebben op een onzekere belastingpositie of een uitdeling als bedoeld in artikel 7.3, negende lid, onderdeel a, voor zover deze mutaties op grond van artikel 7.3, vijfde lid, onderdeel b, niet in aanmerking zouden worden genomen bij de bepaling van de gecorrigeerde betrokken belastingen.

4. Indien mutaties in actieve en passieve belastinglatenties in de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard zijn berekend tegen een belastingtarief dat hoger is dan het minimumbelastingtarief, worden de in het verslagjaar in aanmerking te nemen mutaties in die belastinglatenties herrekend tegen het minimumbelastingtarief overeenkomstig de wijze van herrekening van artikel 7.3, tweede lid en onder toepassing van het navolgende vijfde lid.

5. De mutaties in actieve en passieve belastinglatenties worden in aanmerking genomen met overeenkomstige toepassing van artikel 7.3, vierde lid, en vijfde lid, onderdelen c tot en met e.

6. De mutaties in passieve belastinglatenties die geen betrekking hebben op een passieve belastinglatentie als bedoeld in artikel 7.3, achtste lid, blijven bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen buiten aanmerking, tenzij sprake is van:

a. een mutatie die voortvloeit uit de herziening van een passieve belastinglatentie die toerekenbaar is aan een overdracht van activa en passiva en die overdracht overeenkomstig artikel 8.11d in aanmerking is genomen bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen; of

b. een mutatie die voortvloeit uit de herziening van een passieve belastinglatentie die in een voorgaand verslagjaar in aanmerking is genomen bij de berekening van het effectieve belastingtarief onder toepassing van een kwalificerende inkomen-inclusiemaatregel, een kwalificerende onderbelastewinstmaatregel of een kwalificerende binnenlandse bijheffingsmaatregel.

7. Bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen worden tevens de aanpassingen toegepast waarvoor de informatieaangifte-indienende groepsentiteit krachtens deze wet een keuze heeft gemaakt, voor zover deze aanpassingen van invloed zijn op de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies dan wel de vereenvoudigde belastingen.

8. De informatieaangifte-indienende groepsentiteit kan voor een verslagjaar voor een getoetste staat ervoor kiezen om bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen overeenkomstig artikel 7.2, tweede lid, onderdeel a, mede in aanmerking te nemen het bedrag aan betrokken belastingen dat in de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard over dat verslagjaar als kosten is toegerekend aan dat verslagjaar, maar dat niet is begrepen in de belastinglast van een getoetste staat, bedoeld in het tweede lid.

9. De informatieaangifte-indienende groepsentiteit kan voor een verslagjaar voor een getoetste staat ervoor kiezen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen mede in aanmerking te nemen het bedrag aan betrokken belastingen dat betrekking heeft op bestanddelen die volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard rechtstreeks in het eigen vermogen dan wel als overige resultaten zijn verwerkt en bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies op grond van artikel 8.11a, derde lid, onderdelen e en f, en vijfde lid, in aanmerking zijn genomen, voor zover deze belastingen niet reeds op grond van het tweede of negende lid in aanmerking zijn genomen.

10. De informatieaangifte-indienende groepsentiteit kan voor een verslagjaar voor een getoetste staat ervoor kiezen om, in afwijking van het derde lid, onderdeel b, een kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed, een kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed of een kwalificerend doorgeleid belastingvoordeel dat in de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard als vermindering van de belastinglast is verantwoord en dat in het

verslagjaar of in een eerder verslagjaar is ontstaan en nog niet volledig is verrekend of terugontvangen, in aanmerking te nemen bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen in het verslagjaar waarin de keuze wordt gemaakt. Voor zover een bedrag op grond van dit lid in aanmerking is genomen, blijft het buiten aanmerking bij de toepassing van het derde lid, onderdeel b. De keuze blijft van toepassing totdat het belastingtegoed of het belastingvoordeel volledig is verrekend of terugontvangen.

11. Bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen is artikel 7.4 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8.11bb Vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen in vereenvoudigde verliesjaren

1. Voor de toepassing van artikel 8.11 wordt een bedrag aan vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen vastgesteld indien in een verslagjaar voor een getoetste staat een vereenvoudigd verlies en een negatief bedrag aan vereenvoudigde belastingen worden vastgesteld.

2. Het bedrag aan vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen voor een verslagjaar is, indien van toepassing, het negatieve bedrag waarmee de vereenvoudigde belastingen voor dat verslagjaar lager zijn dan het vereenvoudigde verlies vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

3. Het bedrag aan vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen wordt voortgewenteld en in een volgend verslagjaar opgenomen in de berekening van de vereenvoudigde belastingen, dan wel in de berekening van de gecorrigeerde betrokken belastingen in een verslagjaar waarin de veiligehavenregel voor het vereenvoudigde effectieve belastingtarief van artikel 8.11 niet van toepassing is, overeenkomstig de wijze waarop een voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave krachtens artikel 7.2, zesde lid wordt opgenomen in de berekening van de gecorrigeerde betrokken belastingen. Het bedrag aan vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen wordt op dezelfde voet verminderd.

4. In afwijking van het eerste tot en met derde lid kan een multinationale groep of binnenlandse groep ervoor kiezen om voor een verslagjaar gedurende de overgangperiode een bedrag aan verlieslatentie-aanpassing vast te stellen, mits de groep in dat verslagjaar en in elk daaraan voorafgaand verslagjaar gedurende de overgangperiode een fiscaal verlies, een vereenvoudigd verlies en per saldo negatieve belastingen heeft gehad.

5. Het bedrag aan verlieslatentie-aanpassing is gelijk aan de som van:

a. de actieve belastinglatentie ter zake van het fiscale verlies die is opgenomen in de belastinglast van de getoetste staat en die toerekenbaar is aan permanente verschillen, herrekend tegen het minimumbelastingtarief; en

b. de in het verslagjaar opgekomen passieve belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan goodwill en andere immateriële activa met een onbepaalde levensduur, herrekend tegen het minimumbelastingtarief.

6. Het bedrag aan verlieslatentie-aanpassing wordt voortgewenteld en vermindert, maar niet verder dan tot nihil, het bedrag van de aanwending van de actieve belastinglatentie ter zake van een verlies zoals berekend bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen of de

gecorrigeerde betrokken belastingen in een volgend verslagjaar. Het bedrag aan verlieslatentie-aanpassing wordt op dezelfde voet verminderd.

7. Voor de toepassing van dit artikel:

a. is sprake van per saldo negatieve belastingen indien voor een multinationale groep of binnenlandse groep in een verslagjaar de belastinglast van een getoetste staat, na correctie voor waarderingsvoorzieningen en voor verschillen in de boekhoudkundige verwerking van actieve belastinglatenties, nihil of negatief is;

b. wordt onder overgangperiode verstaan: de periode van vijf opeenvolgende verslagjaren die aanvangt met het eerste verslagjaar waarvoor artikel 8.11 toepassing vindt.

Artikel 8.11bc Aanpassingen na afloop van het verslagjaar

1. In afwijking van artikel 7.6 worden, voor de toepassing van artikel 8.11, wijzigingen in de betrokken belastingen of het inkomen die volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard na afloop van het verslagjaar waarop zij betrekking hebben worden verwerkt, in aanmerking genomen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen, onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies, van het verslagjaar waarin zij worden verwerkt.

2. De informatieaangifte-indienende groepsentiteit kan ervoor kiezen om wijzigingen in betrokken belastingen of inkomen, voor zover die betrekking hebben op een verslagjaar en binnen twaalf maanden na afloop van dat verslagjaar volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard worden verwerkt, in afwijking van het eerste lid, in aanmerking te nemen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen, onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies, van dat verslagjaar. Deze keuze geldt voor alle staten waarin de multinationale groep of binnenlandse groep actief is en waarop artikel 8.11 wordt toegepast maar is niet van toepassing op wijzigingen die verband houden met verrekenprijsaanpassingen als bedoeld in artikel 8.11c.

3. In het verslagjaar waarin de keuze, bedoeld in het tweede lid, wordt gemaakt, worden wijzigingen in betrokken belastingen of inkomen die betrekking hebben op het voorafgaande verslagjaar, in aanmerking genomen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies van het verslagjaar waarin de keuze wordt gemaakt.

4. In het verslagjaar waarin de keuze, bedoeld in het tweede lid, wordt herroepen, blijven wijzigingen in betrokken belastingen of inkomen die op grond van die keuze reeds in aanmerking zijn genomen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen, onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies, van het voorafgaande verslagjaar, buiten aanmerking bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen, onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies, van het verslagjaar waarin de keuze wordt herroepen.

5. Voor de toepassing van artikel 8.11 kan de informatieaangifte-indienende groepsentiteit ervoor kiezen om een netto-afname van betrokken belastingen van een voorgaand verslagjaar die meer dan twaalf maanden na afloop van dat verslagjaar volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard wordt verwerkt en die geen verband houdt met een afname van het vereenvoudigde inkomen of verlies, in afwijking van het eerste lid, buiten aanmerking te laten bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen van het verslagjaar waarin die netto-afname wordt

verwerkt, indien het in aanmerking nemen van die netto-afname ertoe zou leiden dat het vereenvoudigde effectieve belastingtarief lager is dan het minimumbelastingtarief, en:

a. na herrekening van de vereenvoudigde belastingen van het voorgaande verslagjaar voor alle netto-afnames van betrokken belastingen en de aan die afnames toe te rekenen mutaties in actieve en passieve belastinglatenties die in enig verslagjaar zijn verwerkt ter zake van dat voorgaande verslagjaar, het vereenvoudigde effectieve belastingtarief, bedoeld in artikel 8.11, voor dat voorgaande verslagjaar niet lager is dan het minimumbelastingtarief; of

b. na herrekening van de gecorrigeerde betrokken belastingen van het voorgaande verslagjaar voor alle netto-afnames van betrokken belastingen en de aan die afnames toe te rekenen mutaties in actieve en passieve belastinglatenties die in enig verslagjaar zijn verwerkt ter zake van dat voorgaande verslagjaar, het effectieve belastingtarief, bedoeld in artikel 8.1, voor dat voorgaande verslagjaar niet lager is dan het minimumbelastingtarief.

Artikel 8.11c Vereenvoudiging verrekenprijzen

1. Indien als gevolg van toepassing van het arm's-lengthbeginsel een aanpassing wordt aangebracht in een transactie tussen groepsentiteiten die zijn gevestigd in verschillende staten, wordt het bedrag van die aanpassing, indien deze volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard in een verslagjaar wordt verwerkt, in aanmerking genomen bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies van de getoetste staat over dat verslagjaar.

2. Onder het bedrag van de aanpassing wordt verstaan het verschil tussen:

a. het bedrag dat volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard bij de betrokken groepsentiteit in aanmerking is genomen ter zake van de transactie; en

b. het bedrag dat overeenkomstig het arm's-lengthbeginsel voor die transactie in aanmerking wordt genomen.

3. Indien bij een groepsentiteit een aanpassing op grond van het eerste lid in aanmerking wordt genomen bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies en bij de andere bij de transactie betrokken groepsentiteit geen corresponderende aanpassing op grond van het eerste lid in aanmerking wordt genomen bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies, wordt bij de laatstgenoemde groepsentiteit een corresponderende aanpassing in aanmerking genomen bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies van de getoetste staat.

4. Een toename of afname van vereenvoudigde belastingen die voortvloeit uit een aanpassing wordt overeenkomstig hoofdstuk 7 toegerekend aan hetzelfde verslagjaar en dezelfde getoetste staat als waarin de belastinglast ter zake van die aanpassing volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard is verwerkt.

5. In afwijking van het eerste en vierde lid kan de informatieaangifte-indienende groepsentiteit ervoor kiezen om aanpassingen, alsmede de daarmee samenhangende mutaties in vereenvoudigde belastingen, toe te rekenen aan het verslagjaar waarop de onderliggende transactie betrekking heeft, mits:

a. de aanpassing en de daarmee samenhangende mutaties in de vereenvoudigde belastingen binnen twaalf maanden na afloop van dat verslagjaar volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard zijn verwerkt; en

b. deze keuze gedurende vijf opeenvolgende verslagjaren voor alle staten en alle groepsentiteiten van de multinationale groep of binnenlandse groep op consistente wijze wordt toegepast.

6. Indien een transactie tussen groepsentiteiten die zijn gevestigd in verschillende getoetste staten volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard in aanmerking is genomen tegen kostprijs, wordt bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies van de getoetste staat van de overdragende groepsentiteit een correctie toegepast tot het bedrag dat overeenkomstig het arm's-lengthbeginsel voor die transactie in aanmerking wordt genomen bij de bepaling van de belastbare winst of het verlies.

7. De verkrijgende groepsentiteit bepaalt haar vereenvoudigde inkomen of verlies op basis van de boekwaarden van de verkregen activa en passiva zoals verantwoord volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard, met dien verstande dat:

a. samenhangende actieve of passieve belastinglatenties overeenkomstig hoofdstuk 7 in aanmerking worden genomen; en

b. voor immateriële activa wordt uitgegaan van het bedrag dat overeenkomstig het arm's-lengthbeginsel voor die activa in aanmerking wordt genomen.

8. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op een overdracht van een activum tussen groepsentiteiten die zijn gevestigd in dezelfde getoetste staat indien die overdracht leidt tot een verlies en de overeengekomen prijs ter zake van die overdracht niet in overeenstemming is met het arm's-lengthbeginsel.

9. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder arm's-lengthbeginsel verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 6.4, derde lid.

Artikel 8.11d Vereenvoudiging bij overdracht van activa en passiva

1. Indien in een verslagjaar waarvoor artikel 8.11 wordt toegepast door een groepsentiteit activa en passiva worden overgedragen, worden het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen bepaald met overeenkomstige toepassing van de artikelen 9.2 en 9.3, met dien verstande dat resultaten en vereenvoudigde belastingen die voortvloeien uit verschillen in boekwaarden van die activa en passiva buiten aanmerking blijven.

2. In afwijking van het eerste lid blijven de resultaten en vereenvoudigde belastingen die voortvloeien uit verschillen in boekwaarden van activa en passiva niet buiten aanmerking indien:

a. de fiscale boekwaarden van de overgedragen activa, met uitzondering van goodwill, en passiva voor en na de overdracht ongewijzigd blijven; en

b. met betrekking tot de verschillen in boekwaarden corresponderende actieve of passieve belastinglatenties zijn verantwoord in de financiële verslaggevingsstandaard tegen een belastingtarief dat ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief.

3. Indien het tweede lid van toepassing is:

a. wordt het resultaat dat voortvloeit uit verschillen in boekwaarden van de overgedragen activa en passiva in aanmerking genomen bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies;

b. blijven de actieve en passieve belastinglatenties die ontstaan als gevolg van die verschillen buiten aanmerking bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen; en

c. wordt de aanwending van die actieve en passieve belastinglatenties, daaronder begrepen passieve belastinglatenties die geen passieve belastinglatenties als bedoeld in artikel 7.3, achtste lid, zijn, in aanmerking genomen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen.

4. In afwijking van het vierde lid, onderdeel a, worden afwaarderingen en afschrijvingen van goodwill die voortvloeien uit een overdracht van activa en passiva bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies bijgeteld, voor zover deze afwaarderingen en afschrijvingen niet corresponderen met een passieve belastinglatentie die in aanmerking is genomen tegen een belastingtarief dat ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief.

5. In een verslagjaar waarvoor artikel 8.11 wordt toegepast kan de informatieaangifte-indienende groepsentiteit een keuze maken als bedoeld in artikel 9.3, vierde lid, indien in dat verslagjaar als gevolg van een gebeurtenis die leidt tot een overdracht van activa en passiva de boekwaarden van activa en passiva voor fiscale doeleinden worden aangepast aan de reële waarde.

6. De keuze, bedoeld in het vijfde lid, kan tevens betrekking hebben op een overdracht van activa en passiva die heeft plaatsgevonden in een eerder verslagjaar, mits die keuze in dat eerdere verslagjaar niet beschikbaar was.

7. Indien toepassing wordt gegeven aan het zesde of zevende lid, wordt het resultaat dat voortvloeit uit de aanpassing van de boekwaarden van activa en passiva in aanmerking genomen bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies in het verslagjaar waarin de keuze wordt gemaakt, dan wel gespreid over vijf verslagjaren overeenkomstig artikel 9.3, vierde lid.

8. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een overdracht van activa en passiva verstaan een transactie waarbij activa en passiva worden overgedragen in samenhang met:

a. de verwerving van een beslissend eigendomsbelang in een entiteit, niet zijnde een transactie als bedoeld in artikel 9.2, tweede lid; of

b. een reorganisatie als bedoeld in hoofdstuk 9.

9. Dit artikel is van toepassing op een overdracht van activa en passiva die heeft plaatsgevonden in het verslagjaar waarop artikel 8.11 wordt toegepast, alsmede op een overdracht van activa en passiva die in een eerder verslagjaar heeft plaatsgevonden, indien en zolang de overgedragen activa en passiva worden verantwoord in de financiële verslaggeving die wordt gebruikt bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies.

Artikel 8.11e Grensoverschrijdende toerekening van inkomen en belasting

1. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van een vaste inrichting of een doorkijkentiteit wordt bepaald aan de hand van artikel 6.13, onderscheidenlijk de artikelen 6.14 en 7.5, tweede lid.

2. Het bedrag aan betrokken belastingen dat is opgenomen in de financiële verslaggevingsstandaard van een groepsentiteit, bedoeld in artikel 7.5, eerste, derde, vierde en vijfde lid, blijft buiten aanmerking bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen in de getoetste staten waarop de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel wordt toegepast.

3. Het tweede lid is niet van toepassing op belastingen die door inhouding worden geheven ter zake van uitdelingen door een in een staat gevestigde groepsentiteit.

4. In afwijking van het tweede lid kan de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een verslagjaar en per getoetste staat ervoor kiezen dat bij de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel vereenvoudigde regels worden toegepast ten aanzien van vaste inrichtingen van een hoofdentiteit die is gevestigd in die staat (vereenvoudigingskeuze vaste inrichting). De vereenvoudigingskeuze vaste inrichting kan uitsluitend worden toegepast indien in de staat van de hoofdentiteit:

a. de inkomsten uit een vaste inrichting die is gelegen in een andere staat, aan de belastingheffing zijn onderworpen;

b. maatregelen gericht tegen hybride mismatches van toepassing zijn die vergelijkbaar zijn met de bepalingen in afdeling 2.2a van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969;

c. de uitgestelde belastingen die worden geheven over het inkomen van de hoofdentiteit, met inachtneming van de uitgaven die toerekenbaar zijn aan de binnenlandse activiteiten, niet zijn opgenomen in de acute en latente belastinglast tegen een lager tarief dan het minimumtarief.

5. Bij toepassing van de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting:

a. wordt het vereenvoudigde inkomen of verlies van de vaste inrichting begrepen in het vereenvoudigde inkomen of verlies van de staat van de hoofdentiteit voor zover dit inkomen of verlies overeenkomstig het belastingstelsel voor vaste inrichtingen in die staat in aanmerking wordt genomen;

b. worden de acute en latente betrokken belastingen van de hoofdentiteit die verband houden met het in onderdeel a bedoelde inkomen of verlies van vaste inrichtingen, in aanmerking genomen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen van de staat waarin de hoofdentiteit is gevestigd;

c. wordt de verrekening of vermindering van belasting ter zake van het in onderdeel a bedoelde inkomen van een vaste inrichting, in aanmerking genomen bij de vereenvoudigde belastingen van de staat waarin de hoofdentiteit is gevestigd, met dien verstande dat het aldus in aanmerking te nemen bedrag niet hoger is dan het nominale belastingtarief in die staat vermenigvuldigd met het bij de hoofdentiteit in aanmerking genomen inkomen van een vaste inrichting;

d. worden bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen en de vereenvoudigde belastingen of het kwalificerende inkomen en de betrokken belastingen in de staat waar de vaste inrichting is gelegen artikel 6.13, zesde lid, en artikel 7.5, achtste lid, buiten beschouwing gelaten.

6. Indien bij toepassing van het vijfde lid een vereenvoudigd verlies van een vaste inrichting wordt opgenomen in het vereenvoudigde inkomen van de staat van de hoofdentiteit, wordt de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting voortgezet in elk volgend verslagjaar totdat in het vereenvoudigde inkomen van die staat een gelijk bedrag aan vereenvoudigd inkomen van die vaste inrichting is begrepen.

7. Indien de door de hoofdentiteit in een verslagjaar gebruikte verrekening of vermindering van in een andere staat geheven belasting betrekking heeft op verscheidene bestanddelen van inkomen uit andere staten, wordt het aan een vaste inrichting toerekenbare deel bepaald naar evenredigheid van de verhouding tussen het bij de hoofdentiteit in aanmerking genomen inkomen van een vaste inrichting en het totale bij de hoofdentiteit in aanmerking genomen inkomen uit een andere staat, met dien verstande dat het aldus in aanmerking te nemen bedrag ten hoogste

bedraagt het nominale belastingtarief in de staat van de hoofdentiteit vermenigvuldigd met het bij de hoofdentiteit in aanmerking genomen inkomen van een vaste inrichting.

8. De toepassing van de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting heeft geen gevolgen voor de bepaling van de vereenvoudigde belastingen van de getoetste staat waarin een vaste inrichting is gelegen. Betrokken belastingen die door de hoofdentiteit ter zake van aan een vaste inrichting toerekenbaar inkomen zijn verschuldigd blijven buiten aanmerking bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen van die staat, tenzij toepassing wordt gegeven aan de vijfjaarskeuze, bedoeld in het negende lid.

9. In afwijking van het tweede lid kan de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een periode van vijf verslagjaren ervoor kiezen dat de betrokken belastingen, bedoeld in artikel 7.5, eerste, derde, vierde en vijfde lid, worden toegerekend overeenkomstig artikel 7.5. Deze keuze is niet van toepassing op de betrokken belastingen, bedoeld in artikel 7.5, eerste lid, gedurende verslagjaren waarin toepassing wordt gegeven aan de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting voor de staat waarin de hoofdentiteit is gevestigd. Indien toepassing wordt gegeven aan deze keuze:

a. worden de aldus toegerekende betrokken belastingen in aanmerking genomen bij de vereenvoudigde belastingen van de staat waarin de groepsentiteit waaraan wordt toegerekend, is gevestigd, indien in die staat geen kwalificerende binnenlandse bijheffingsmaatregel van kracht is;

b. blijven de aldus toegerekende betrokken belastingen buiten aanmerking bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen in alle staten waarvoor de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel wordt toegepast, indien in de staat waaraan de betrokken belastingen toerekenbaar zouden zijn een kwalificerende binnenlandse bijheffingsmaatregel van kracht is.

Artikel 8.11f Bijzondere entiteiten

1. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van een uiteindelijkkemoederentiteit die een doorkijkentiteit is of een vaste inrichting als bedoeld in artikel 10.1, vierde lid, worden verminderd overeenkomstig artikel 10.1.

2. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van een uiteindelijkkemoederentiteit of een groepsentiteit als bedoeld in artikel 10.2, derde lid, die is onderworpen aan een aftrekbaar dividendstelsel, worden verminderd overeenkomstig artikel 10.2.

3. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen in de getoetste staat worden geacht nihil te bedragen, indien:

a. het volledige belang van de uiteindelijkkemoederentiteit, bedoeld in het eerste lid, wordt gehouden door belanghouders als bedoeld in artikel 10.1, eerste en tweede lid;

b. het volledige belang in de uiteindelijkkemoederentiteit, bedoeld in het tweede lid, wordt gehouden door belanghouders als bedoeld in artikel 10.2, eerste lid, en het volledige inkomen is uitgekeerd als aftrekbaar dividend;

c. het inkomen en alle belastingen van een fiscaal transparante entiteit die geen uiteindelijkkemoederentiteit is, na toepassing van artikel 6.14, eerste lid, worden toegerekend aan:

1°. een of meer vaste inrichtingen op grond van de artikelen 6.14, tweede lid, en 7.5, eerste lid; of

2°. een of meer groepsentiteit-belanghouders op grond van de artikelen 6.14, derde lid, en 7.5, tweede lid.

4. De bijheffing in de getoetste staat wordt geacht nihil te bedragen, indien:

a. het vereenvoudigde effectieve belastingtarief, bedoeld in artikel 8.11, tweede lid, na toepassing van het eerste en tweede lid ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief;

b. het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van alle entiteiten in de getoetste staat ingevolge het derde lid nihil bedragen.

5. De bijheffing over een beleggingsentiteit of een verzekeringsbeleggingsentiteit wordt geacht nihil te bedragen voor een verslagjaar indien zij ten aanzien van al haar groepsentiteit-belanghouders als fiscaal transparant wordt aangemerkt of wordt behandeld als een fiscaal transparante entiteit op grond van artikel 10.5 of daarmee vergelijkbare regelgeving in een andere staat.

Artikel 8.11g Uitsluitingen

Artikel 8.11 is niet van toepassing ten aanzien van groepsentiteiten:

1. die staatloze groepsentiteiten zijn, tenzij artikel 8.11f, vierde lid, van toepassing is;

2. die beleggingsentiteiten of verzekeringsbeleggingsentiteiten zijn, tenzij artikel 8.11f, zesde lid, van toepassing is;

3. waarvoor de informatieaangifte-indienende groepsentiteit kiest voor toepassing van artikel 10.3 of daarmee vergelijkbare regelgeving in een andere staat, en waarvoor aan het begin van het verslagjaar een openstaand saldo aan veronderstelde uitdelingsbelasting bestaat.

Artikel 8.11h Toepassingsvoorwaarden

1. Artikel 8.11 kan voor een getoetste staat voor het eerst worden toegepast in een verslagjaar indien voor die getoetste staat in geen van de verslagjaren die zijn aangevangen binnen vierentwintig maanden voorafgaand aan de eerste dag van dat verslagjaar een bijheffing verschuldigd is geweest.

2. Indien artikel 8.11 voor een getoetste staat in een verslagjaar niet wordt toegepast nadat het in een eerder verslagjaar voor die getoetste staat is toegepast, kan artikel 8.11 voor die getoetste staat opnieuw worden toegepast in een later verslagjaar, mits voor die getoetste staat in geen van de verslagjaren die zijn aangevangen binnen vierentwintig maanden na de eerste dag van het verslagjaar waarin artikel 8.11 niet wordt toegepast een bijheffing verschuldigd is geweest.

3. Indien de informatieaangifte-indienende groepsentiteit de keuze, bedoeld in artikel 8.11, vierde lid, maakt, wordt voor de toepassing van het eerste en tweede lid slechts voldaan indien de in die leden bedoelde periode geen bijheffing verschuldigd is geweest ten aanzien van groepsentiteiten die in de getoetste staat gevestigd zijn en groepsentiteiten waarop die keuze betrekking heeft.

4. Voor de toepassing van het eerste en tweede lid wordt een verslagjaar waarin voor de desbetreffende getoetste staat geen bijheffing is berekend op grond van deze wet of daarmee vergelijkbare regelgeving in een andere staat, aangemerkt als een verslagjaar waarin geen bijheffing verschuldigd is geweest

G

In artikel 8.14, eerste lid, onderdeel a, wordt "eindigt vóór 31 december 2026" vervangen door "eindigt op of vóór 3 januari 2027".

H

Na artikel 8.14 worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 8.15 Kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel veilighavenregel

1. Indien de informatieaangifte-indienende groepsentiteit van een multinationale groep daarvoor kiest, bedraagt voor de toepassing van artikel 4.2, tweede lid, en artikel 5.2, tweede lid, de bijheffing voor iedere laagbelaste groepsentiteit voor een verslagjaar nihil, indien de uiteindelijkkemoederentiteit van de multinationale groep in het verslagjaar is gevestigd in een staat met een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel als bedoeld in het derde lid.

2. De keuze kan worden toegepast voor verslagjaren die aanvangen op of na 1 januari 2026. Indien de keuze is toegepast, bedraagt voor de toepassing van artikel 4.2, tweede lid, en artikel 5.2, tweede lid, de bijheffing eveneens nihil ter zake van elk belang in een joint venture of een met een joint venture verbonden partij, voor zover dat belang wordt gehouden door een groepsentiteit van de multinationale groep en de uiteindelijkkemoederentiteit van die multinationale groep is gevestigd in een staat met een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel.

3. Van een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel in een staat is sprake indien in die staat:

a. een kwalificerend binnenlands belastingstelsel van toepassing is dat vóór 1 januari 2026 in werking is getreden of ten aanzien waarvan een verzoek bij het Inclusive Framework on BEPS is ingediend in 2027 of 2028;

b. een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel van toepassing is dat vóór 1 januari 2026 in werking is getreden of ten aanzien waarvan een verzoek bij het Inclusive Framework on BEPS is ingediend in 2027 of 2028; en

c. een regeling geldt op grond waarvan buitenlandse winstbelasting, waaronder kwalificerende binnenlandse bijheffing, voor verrekening in aanmerking komt.

4. Van een kwalificerend binnenlands belastingstelsel in een staat is sprake indien:

a. een belasting naar de winst wordt geheven tegen een nominaal statutair tarief van ten minste 20%;

b. een kwalificerende binnenlandse bijheffing of een alternatieve minimumwinstbelasting van toepassing is die:

1°. gebaseerd is op het resultaat volgens de financiële verslaggevingsstandaard die is gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijkkemoederentiteit met inachtneming van toepasselijke aanpassingen, mits deze in overeenstemming zijn met de beleidsdoelstellingen van een minimumbelasting;

2°. een nominaal tarief hanteert van ten minste 15%; en

3°. van toepassing is op een substantieel deel van de winst van in die staat gevestigde groepsentiteiten; en

c. het belastingstelsel niet in overwegende mate het risico met zich brengt van een belasting naar de winst van in die staat gevestigde groepsentiteiten tegen een effectief belastingtarief van minder dan 15%.

5. Van een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel in een staat is sprake indien een belastingstelsel:

a. van toepassing is op groepsentiteiten die in die staat belastingplichtig zijn voor een belasting naar de winst ter zake van inkomen uit activiteiten gelegen in een andere staat, waaronder wordt begrepen het inkomen van vaste inrichtingen en gecontroleerde lichamen gelegen in een andere staat, ongeacht of dat inkomen wordt uitgekeerd, onder voorbehoud van een beperkt aantal aanpassingen mits deze in overeenstemming zijn met de beleidsdoelstellingen van een minimumbelasting;

b. voorziet in voldoende maatregelen tegen uitholling van de belastinggrondslag en winstverschuivingen; en

c. niet in overwegende mate het risico met zich brengt van een belasting naar de winst van in een andere staat gevestigde groepsentiteiten tegen een effectief belastingtarief van minder dan 15%.

Artikel 8.16 Uiteindelijkkemoederentiteit veiligehavenregel

Indien de informatieaangifte-indienende groepsentiteit van een multinationale groep daarvoor kiest, bedraagt voor de toepassing van artikel 5.2, tweede lid, de bijheffing voor iedere laagbelaste groepsentiteit die is gevestigd in de staat waarin de uiteindelijkkemoederentiteit is gevestigd voor een verslagjaar nihil, indien in die staat op 1 januari 2026 een kwalificerend binnenlands belastingstelsel als bedoeld in artikel 8.15, vierde lid, in werking en van toepassing is.

Artikel 8.17 Kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel

1. Indien de informatieaangifte-indienende groepsentiteit van een multinationale groep daarvoor kiest, bedraagt de bijheffing in een staat die betrekking heeft op kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen in een verslagjaar nihil.

2. De bijheffing die betrekking heeft op kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen is het verschil tussen de bijheffing in een staat berekend volgens de behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen overeenkomstig het derde lid, en de bijheffing in een staat indien de keuze, bedoeld in het eerste lid, niet was gemaakt.

3. Voor de berekening van de bijheffing in een staat volgens de behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen worden de betrokken belastingen van een groepsentiteit voor een verslagjaar, berekend op de voet van hoofdstuk 7, vermeerderd met:

a. het bedrag aan verrekening of teruggave van een belastingtegoed dat is toe te rekenen aan een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling dat in het verslagjaar in aanmerking is genomen als een vermindering van de belastinglast;

b. het bedrag van een verhoogde vergoeding of extra aftrek dat is toe te rekenen aan een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling vermenigvuldigd met het belastingtarief;

c. het bedrag aan inkomen dat is vrijgesteld van belastingheffing en dat is toe te rekenen aan een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling vermenigvuldigd met het belastingtarief; en

d. het bedrag aan inkomen dat tegen een afwijkend voordelig tarief is belast dat is toe te rekenen aan een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling in het verslagjaar waarop een voordelig belastingtarief van toepassing is, vermenigvuldigd met het verschil tussen het nationale belastingtarief en het voordelige belastingtarief.

4. Voor de toepassing van het derde lid bedraagt de vermeerdering van de betrokken belastingen van een groepsentiteit voor een verslagjaar ten hoogste het hoogste van de volgende bedragen:

a. 5,5% van de in het verslagjaar in aanmerking komende loonkosten ter zake van de in het verslagjaar in aanmerking komende werknemers die in die staat activiteiten verrichten voor de multinationale groep of binnenlandse groep in de zin van artikel 8.3, dan wel de afschrijvingen van de in het verslagjaar in aanmerking komende materiële activa die in de staat zijn gelegen als bedoeld in artikel 8.3, met uitzondering van de afschrijvingen op de materiële vaste activa die in aanmerking zijn genomen ingevolge onderdeel b;

b. indien de informatieaangifte-indienende groepsentiteit daarvoor kiest, 1% van de boekwaarde van de in het verslagjaar in aanmerking komende materiële activa die in de staat zijn gelegen, met uitzondering van gronden en andere materiële activa waarop niet wordt afgeschreven.

I

Artikel 13.2 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt na "6.9, eerste lid," ingevoegd "8.11a, vierde lid, onderdelen b, c en d, 8.11c, vijfde lid, 8.11bc, tweede lid, 8.11e, negende lid, 8.17, vierde lid, onderdeel b,"

2. In het tweede lid wordt na "8.11, eerste lid," ingevoegd "8.11, vierde lid, 8.11a, vierde lid, onderdeel a, 8.11a, achtste lid, 8.11b, negende, tiende en twaalfde lid, 8.11bb, vierde lid, 8.11bc, vijfde lid, 8.11e, vierde lid, 8.17, eerste lid,"

Artikel II

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2027, met dien verstande dat:

a. artikel I, onderdelen A, B, C, D, H en I, terugwerkt tot en met 1 januari 2026 en voor het eerst toepassing vindt met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 1 januari 2026;

b. artikel I, onderdelen E, F en G, terugwerkt tot en met 31 december 2025 en voor het eerst toepassing vindt met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025.

Artikel III

Deze wet wordt aangehaald als: Wet veilighavenregels Wet minimumbelasting 2024.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

ARTIKEL I

Artikel I, onderdeel A (artikel 1.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

In artikel 1.2, eerste lid, van de Wet minimumbelasting 2024 (WMB 2024) zijn de definities opgenomen van begrippen die voor de toepassing van de WMB 2024 van belang zijn.

In samenhang met de voorgestelde kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel in het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024 wordt voorgesteld om in artikel 1.2, eerste lid, WMB 2024 een definitie voor het begrip 'kwalificerende fiscale stimuleringsregeling' op te nemen. Onder kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen worden fiscale regelingen verstaan die algemeen beschikbaar zijn en die worden berekend aan de hand van de gemaakte uitgaven in de desbetreffende staat of die worden bepaald aan de hand van de hoeveelheid materiële goederen die in een staat worden geproduceerd. Voorts kan het bedrag van de fiscale regelingen die worden berekend op basis van gemaakte uitgaven, niet hoger zijn dan de gemaakte uitgaven zelf. Kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen hebben doorgaans een direct en duidelijk verband met de investering die ze beogen te stimuleren. Fiscale regelingen berekend aan de hand van het inkomen worden daarom niet gezien als kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen voor de toepassing van deze veiligehavenregel. Onder de definitie vallen alleen regelingen die algemeen beschikbaar zijn voor belastingplichtigen. Indien een fiscale regeling beperkt wordt tot multinationale groepen die binnen de reikwijdte van de wereldwijde minimumbelasting vallen, dan is geen sprake van algemeen beschikbare regeling als hier bedoeld.

Voor een nadere toelichting bij de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024.

Artikel I, onderdeel B (artikel 6.5 van de Wet minimumbelasting 2024)

Artikel 6.5 WMB 2024 regelt dat kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden en kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden worden behandeld als inkomen voor de bepaling van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit.

In tegenstelling tot kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden en kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden hebben kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen geen invloed op het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit. Daarom wordt voorgesteld om artikel 6.5 WMB 2024 niet van toepassing te laten zijn, wanneer een kwalificerend restitueerbaar belastinggoed of een kwalificerende verhandelbare belastinggoed kwalificeert als een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling en de informatieaangifte-indienende groepsentiteit kiest voor de toepassing voor kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel.

Voor een nadere toelichting bij de voorgestelde voor kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024.

Artikel I, onderdeel C (artikel 7.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

In artikel 7.2 WMB 2024 wordt bepaald welke correcties op het bedrag aan betrokken belastingen moeten worden aangebracht om het bedrag aan gecorrigeerde betrokken belastingen te bepalen. Op grond van artikel 7.2, tweede lid, onderdeel d, WMB 2024 wordt het bedrag aan verrekening of teruggaaf van een kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed of kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed dat in het verslagjaar in aanmerking is genomen als een vermindering van de belastinglast, toegevoegd aan de betrokken belastingen.

In samenhang met de voorgestelde kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel in het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024 wordt voorgesteld om in artikel 7.2, tweede lid, onderdeel d, WMB 2024 een uitzondering op te nemen. Voorgesteld wordt om artikel 7.2, tweede lid, onderdeel d, WMB 2024 niet van toepassing te laten zijn, wanneer een kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed of een kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed kwalificeert als een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling en de informatieaangifte-indienende groepsentiteit kiest voor toepassing van de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel.

Voor een nadere toelichting bij de voorgestelde kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024.

Artikel I, onderdeel D (artikel 8.8 van de Wet minimumbelasting 2024)

In artikel 8.8 WMB 2024 is de tijdelijke kwalificerend landenrapport veiligehavenregel (CbCR-veiligehavenregel) opgenomen. De CbCR-veiligehavenregel staat multinationale groepen toe het effectieve belastingtarief te berekenen op basis van het landenrapport en de financiële verslaglegging. Als volgens deze berekening het effectieve belastingtarief ten minste 16% (2025) of 17% (2026 en 2027) is, hoeft de groep de uitgebreide berekening van het effectieve belastingtarief niet te maken en vindt er geen bijheffing plaats op grond van de WMB 2024. Voor de toepassing van deze veiligehavenregel geldt als voorwaarde dat de groep moet beschikken over een kwalificerend landenrapport als bedoeld in artikel 29e van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb 1969). Als onderdeel van het Side-by-Side-pakket is overeengekomen dat de CbCR-veiligehavenregel met een jaar wordt verlengd. Deze veiligehavenregel kan daardoor (eveneens) worden toegepast voor verslagjaren die aanvangen op of voor 31 december 2027 en eindigen voor 1 juli 2029. De voorgestelde aanpassing in artikel 8.8 WMB 2024regelt deze verlenging.

Artikel I, onderdeel E (artikel 8.11 van de Wet minimumbelasting 2024)

Het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 bevat de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel. Deze veiligehavenregel maakt het mogelijk om onder voorwaarden af te zien van een volledige berekening van de bijheffing voor een getoetste staat indien op basis van vereenvoudigde maatstaven kan worden vastgesteld dat voor die staat geen risico op aanvullende bijheffing bestaat. Als onderdeel van het Side-by-Side-pakket zijn nadere

regels vastgesteld voor de toepassing van deze regeling. Deze regels betreffen onder meer de vaststelling van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen, waarbij specifieke regels zijn opgenomen over de behandeling van belastinglatenties, overdrachten van activa en passiva, aanpassingen na afloop van het verslagjaar en kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen die betrekking hebben op reële economische activiteiten en de toepassingsvoorwaarden. Met de voorgestelde wijziging van artikel 8.11 WMB 2024 en de invoeging van de artikelen 8.11a tot en met 8.11h WMB 2024 worden deze internationaal overeengekomen regels in de WMB 2024 opgenomen.

In het voorgestelde artikel 8.11, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de bijheffing voor de in een getoetste staat gevestigde groepsentiteiten voor een verslagjaar nihil bedraagt indien de informatieaangifte-indienende groepsentiteit daarvoor kiest en voor die getoetste staat voor dat verslagjaar aan een van de twee voorwaarden wordt voldaan. Dat is het geval indien het vereenvoudigde effectieve belastingtarief ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief of indien sprake is van een vereenvoudigd verlies.

In het voorgestelde artikel 8.11, tweede lid, WMB 2024 wordt bepaald hoe het vereenvoudigde effectieve belastingtarief voor een getoetste staat voor een verslagjaar wordt berekend. Dit tarief wordt berekend door de vereenvoudigde belastingen, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11b WMB 2024, te delen door het vereenvoudigde inkomen, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11a WMB 2024, en de uitkomst daarvan te vermenigvuldigen met 100%. Het percentage wordt rekenkundig afgerond op vier decimalen.

De vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel wordt toegepast op het niveau van de getoetste staat. In het voorgestelde artikel 8.11, derde lid, WMB 2024 wordt bepaald wat voor de toepassing van dit artikel onder een getoetste staat wordt verstaan. Een getoetste staat bestaat uit groepsentiteiten, daaronder mede begrepen vaste inrichtingen, joint ventures en met een joint venture verbonden partijen, die voor de desbetreffende staat voor toepassing van artikel 8.11 WMB 2024 in één afzonderlijke berekening van het effectieve belastingtarief worden betrokken. Daaronder vallen ook vaste inrichtingen, joint ventures, joint-venture groepen, minderheidsbelangsgroepen en stand alone in minderheidsbelang gehouden groepsentiteiten, voor zover daarvoor op grond van de WMB 2024 een afzonderlijke berekening van het effectieve belastingtarief moet worden opgesteld.

In het voorgestelde artikel 8.11, vierde lid, WMB 2024 is een keuze opgenomen op grond waarvan bepaalde entiteiten mede als groepsentiteit in een getoetste staat kunnen worden aangemerkt. Deze keuze vormt een uitzondering op de hoofdregel van het derde lid, op grond waarvan voor bepaalde entiteiten afzonderlijke berekeningen zouden moeten worden uitgevoerd. Het voorgestelde artikel 8.11, vierde lid, onderdeel a, WMB 2024 ziet op een groepsentiteit, niet zijnde een in minderheidsbelang gehouden groepsentiteit, die op grond van artikel 1.3 WMB 2024 in dezelfde staat is gevestigd. Het voorgestelde artikel 8.11, vierde lid, onderdeel b, WMB 2024 ziet op een beleggingsentiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit die op grond van artikel 1.3 WMB 2024 in dezelfde staat is gevestigd, mits alle groepsentiteit-belanghouders van die entiteit in dezelfde staat zijn gevestigd en geen van die belanghouders heeft gekozen voor toepassing van artikel 10.5 of artikel 10.6 WMB 2026. Deze keuze voorkomt dat binnen één staat meerdere afzonderlijke berekeningen in het kader van de toepassing van de vereenvoudigde effectieve

belastingtarief-veiligehavenregel moeten worden uitgevoerd voor entiteiten die, gelet op hun vestigingsplaats en onderlinge samenhang, gezamenlijk in de beoordeling kunnen worden betrokken.

In het voorgestelde artikel 8.11, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld welke gegevensbron wordt gebruikt bij de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen voor een getoetste staat. Aangesloten wordt bij de financiële verslaggevingsstandaard die is gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijkkemoederentiteit.

Het voorgestelde artikel 8.11, zesde lid, WMB 2024 regelt een uitzondering op het voorgestelde artikel 8.11, vijfde lid, WMB 2024. De uitzondering ziet op de situatie waarin de kwalificerende binnenlandse bijheffing in een staat wordt berekend op basis van een lokale financiële verslaggevingsstandaard als bedoeld in artikel 8.13, tweede lid, onderdeel c, WMB 2024. In dat geval worden het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen voor die getoetste staat eveneens op basis van die lokale financiële verslaggevingsstandaard berekend, tenzij die staat voor de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel toestaat dat wordt aangesloten bij de financiële verslaggevingsstandaard die is gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijkkemoederentiteit.

In het voorgestelde artikel 8.11, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld welk verslagjaar voor een getoetste staat als overgangsjaar geldt wanneer voor het eerst toepassing wordt gegeven aan artikel 8.11 WMB 2024. Dat is het eerste verslagjaar waarvoor de keuze voor toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel wordt gemaakt, tenzij voor die getoetste staat al een overgangsjaar is vastgesteld op grond van artikel 14.1, achtste lid, WMB 2024. Ingeval al een eerder overgangsjaar is vastgesteld, is dat eerdere jaar het overgangsjaar. Voor dat verslagjaar zijn artikel 14.1, eerste lid en derde lid, WMB 2024 van overeenkomstige toepassing.

In het voorgestelde artikel 8.11, achtste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een verslagjaar kan kiezen om bij de toepassing van artikel 8.11 WMB 2024 tevens toepassing te geven aan artikel 8.17 WMB 2024. Daarmee kan de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel worden toegepast in samenhang met de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel.

Artikel I, onderdeel F (artikel 8.11a tot en met 8.11h van de Wet minimumbelasting 2024)

Artikel 8.11a (Vereenvoudigd inkomen of verlies)

In het voorgestelde artikel 8.11a, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe het vereenvoudigde inkomen of verlies van een getoetste staat over een verslagjaar wordt bepaald. Het vereenvoudigde inkomen of verlies wordt berekend door op de winst of het verlies voor belastingen over dat verslagjaar de correcties, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, WMB 2024 toe te passen.

In het voorgestelde artikel 8.11a, tweede lid, WMB 2024 wordt bepaald wat onder de winst of het verlies voor belastingen wordt verstaan. Dit bedrag is gelijk aan de nettowinst of het nettoverlies volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard van alle in een getoetste staat gevestigde groepsentiteiten over het verslagjaar, vermeerderd met de belastinglast, bedoeld

in het voorgestelde artikel 8.11b, tweede lid, WMB 2024 die in die nettowinst of dat nettoverlies is begrepen. Hiermee wordt aangesloten bij de financiële gegevens die ook ten grondslag liggen aan de geconsolideerde jaarrekening.

In het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, WMB 2024 worden de correcties geregeld die worden toegepast op de winst of het verlies voor belastingen om op grond van het voorgestelde artikel 8.11a, eerste lid, WMB 2024 het vereenvoudigde inkomen of verlies te bepalen.

Het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, onderdelen a tot en met c, WMB 2024 bevat grondslagaanpassingen. Uitgesloten dividenden als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel b, WMB 2024 en uitgesloten vermogenswinsten en -verliezen als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel c, WMB 2024 blijven buiten aanmerking bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies. Beleidsmatig niet-afrekbare kosten als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel g, WMB 2024 alsmede boetes en sancties voor zover die meer bedragen dan € 250.000, worden daarentegen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies buiten aanmerking gelaten, voor zover bij de bepaling van de winst of het verlies voor belastingen als kosten in aanmerking zijn genomen.

Het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, onderdeel d, WMB 2024 bevat een sectorspecifieke aanpassing voor betalingen en opbrengsten met betrekking tot aanvullend tier-1-kapitaal. Deze betalingen en opbrengsten worden gecorrigeerd overeenkomstig artikel 6.11 WMB 2024. Deze voorgestelde aanpassing waarborgt dat aanvullend tier-1-kapitaal voor de toepassing van het vereenvoudigde inkomen of verlies op overeenkomstige wijze wordt behandeld als bij de bepaling van het kwalificerende inkomen of verlies.

Het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, onderdelen e en f, WMB 2024 bevat conditionele aanpassingen voor inbegrepen herwaarderingswinsten en -verliezen en voor inkomen dat verband houdt met fouterstel en stelselwijzigingen ten opzichte van een voorgaande periode. De vereenvoudigde berekening neemt niet alle correcties van artikel 6.2, eerste lid, WMB 2024 over, maar beperkt zich tot correcties die binnen de veiligehavenregel nodig zijn om de uitkomst voldoende te laten aansluiten bij de reguliere berekening voor de toepassing van de wereldwijde minimumbelasting, zonder afbreuk te doen aan de beoogde vereenvoudig. Voor deze posten geldt dat uitsluitend positieve bedragen in aanmerking worden genomen. Indien sprake is van een last of verlies, blijft een correctie achterwege.

In het voorgestelde artikel 8.11a, vierde lid, WMB 2024 worden aanvullende aanpassingen geregeld die bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies in aanmerking worden genomen. Voor een aantal van deze aanvullende aanpassingen geldt dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit ervoor kan kiezen om deze aanvullende aanpassingen wel of juist niet in aanmerking te nemen. Het voorgestelde artikel 8.11a, vierde lid, onderdeel a, WMB 2024 regelt dat de aanpassing overeenkomstig artikel 6.10 WMB 2024 van toepassing is, tenzij de informatieaangifte-indienende groepsentiteit ervoor kiest deze aanpassing voor het verslagjaar buiten toepassing te laten.

Het voorgestelde artikel 8.11a, vierde lid, onderdeel b, WMB 2024 regelt dat de uitsluiting van inkomen uit internationale scheepvaart en inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart, bedoeld in artikel 6.12 WMB 2024, in beginsel van overeenkomstige toepassing is bij de bepaling van het vereenvoudigde inkomen of verlies. De informatieaangifte-

indienende groepsentiteit kan er echter voor kiezen deze uitsluiting buiten toepassing te laten voor een periode van vijf verslagjaren waarin de veilighavenregel van artikel 8.11 WMB 2024 van toepassing is en het gezamenlijke inkomen uit internationale scheepvaart en inkomen uit gekwalificeerde nevenactiviteiten in de internationale scheepvaart positief is. Deze keuze wordt opgenomen in artikel 13.2, eerste lid, WMB 2024. Daardoor geldt de keuze voor een periode van vijf verslagjaren. Na afloop van die periode kan opnieuw een keuze worden gemaakt, tenzij die keuze is herroepen en de beperkingen van het artikel 13.2 WMB 2024 daaraan in de weg staan. De keuze heeft bovendien alleen betekenis voor verslagjaren waarin artikel 8.11 WMB 2024 wordt toegepast.

Het voorgestelde artikel 8.11a, vierde lid, onderdeel c, WMB 2024 regelt dat asymmetrische valutaresultaten als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel f WMB 2024 in beginsel buiten aanmerking blijven bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies, tenzij de informatieaangifte-indienende groepsentiteit overeenkomstig artikel 13.2, eerste lid, ervoor kiest deze correctie voor een periode van vijf verslagjaren niet toe te passen.

Het voorgestelde artikel 8.11a, vierde lid, onderdeel d, WMB 2024 bevat een vergelijkbare regeling voor aangegroeide pensioenlasten als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel 1 WMB 2024. Ook deze blijven buiten aanmerking, tenzij de informatieaangifte-indienende groepsentiteit overeenkomstig artikel 13.2, eerste lid, ervoor kiest deze correctie voor een periode van vijf verslagjaren niet toe te passen.

In het voorgestelde artikel 8.11a, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat een mutatie in verplichtingen aan polishouders van een verzekeringsentiteit die verband houdt met een uitgesloten dividend of een uitgesloten vermogenswinst of -verlies ten aanzien van effecten die worden gehouden voor rekening van de polishouders, niet als kosten in aanmerking wordt genomen bij de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies. Hiermee wordt voorkomen dat een daarmee samenhangende last de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies verlaagt, terwijl het corresponderende inkomen buiten aanmerking blijft.

In het voorgestelde artikel 8.11a, zesde lid, WMB 2024 wordt geregeld onder welke voorwaarden de correcties voor inbegrepen herwaarderingswinsten en verliezen en voor inkomen dat verband houdt met fouterstel en stelselwijzigingen achterwege blijven. Dat is het geval indien het desbetreffende inkomen in de getoetste staat waarin de groepsentiteit is gevestigd, is belast tegen een tarief dat ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief en de op dat inkomen betrekking hebbende belasting volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard rechtstreeks in het eigen vermogen is verwerkt. Indien de op het inkomen betrekking hebbende belasting betrekking heeft op een passieve belastinglatentie, moet bovendien sprake zijn van een passieve belastinglatentie als bedoeld in artikel 7.3, achtste lid, WMB 2024 die is gevormd tegen een tarief dat ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11a, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies ervoor kan kiezen één of meer keuzes of optionele correcties die op grond artikelen 6.2, eerste lid, 6.3, eerste tot en met derde lid, 6.4, 6.6, eerste tot en met vierde lid, 6.7, eerste tot en met zesde lid, en 6.9, eerste en tweede lid, WMB 2024 beschikbaar zijn bij het bepalen van het kwalificerende inkomen of verlies, eveneens toe te passen bij het bepalen van het vereenvoudigde

inkomen of verlies. Indien een keuze op grond van hoofdstuk 6 WMB 2024 geldt voor meerdere verslagjaren of onherroepelijk is, geldt die keuze voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11a WMB 2024 onder dezelfde voorwaarden, voor dezelfde duur en met dezelfde onherroepelijkheid.

In het voorgestelde artikel 8.11a, achtste lid, WMB 2024 wordt een vereenvoudigde berekening geregeld voor een groepsentiteit die uitsluitend wegens beperkte omvang of materialiteit niet is opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van de groep. De informatieaangifte-indienende groepsentiteit kan voor een dergelijke groepsentiteit voor een verslagjaar kiezen voor een vereenvoudigde berekening. In dat geval wordt het vereenvoudigde inkomen of verlies van die groepsentiteit gelijkgesteld aan de totale inkomsten van die groepsentiteit zoals gerapporteerd in het kwalificerende landenrapport voor de betreffende staat. De vereenvoudigde belastingen van die groepsentiteit worden gelijkgesteld aan de acute belastinglast over het verslagjaar zoals gerapporteerd in het kwalificerende landenrapport voor die staat. Hiermee wordt aangesloten bij de gegevens uit het kwalificerende landenrapport, zonder dat voor die groepsentiteit een afzonderlijke volledige berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen hoeft plaats te vinden.

Artikel 8.11b (Vereenvoudigde belastingen)

In het voorgestelde artikel 8.11b, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe de vereenvoudigde belastingen van een getoetste staat over een verslagjaar worden bepaald. De vereenvoudigde belastingen worden berekend door de correcties, bedoeld in het voorgestelde derde tot en met elfde lid van dit artikel, toe te passen op de belastinglast van die getoetste staat over dat verslagjaar. Daarmee vormt de belastinglast het uitgangspunt voor de berekening van de vereenvoudigde belastingen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, tweede lid, WMB 2024 wordt bepaald wat voor de toepassing van dit artikel onder de belastinglast van een getoetste staat wordt verstaan. De belastinglast van een getoetste staat bestaat uit de som van de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die in het verslagjaar bij de bepaling van de nettowinst of het nettoverlies van alle in die getoetste staat gevestigde groepsentiteiten in aanmerking zijn genomen ter zake van betrokken belastingen, bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, WMB 2024. Daarnaast worden de op het niveau van de geconsolideerde jaarrekening in aanmerking genomen mutaties in belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan die groepsentiteiten in aanmerking genomen. Hiermee wordt aangesloten bij de gegevens die voortvloeien uit de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard, met inachtneming van de specifieke vereenvoudigingen en correcties die gelden voor de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel.

In het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, WMB 2024 worden de correcties geregeld die worden toegepast op de belastinglast van een getoetste staat om tot de vereenvoudigde belastingen te komen.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel a, WMB 2024 regelt dat de belastinglast wordt verminderd met de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan belastingen die geen betrokken belastingen zijn, bedoeld in artikel 7.1,

tweede lid, WMB 2024. Daarmee wordt gewaarborgd dat uitsluitend betrokken belastingen deel uitmaken van de vereenvoudigde belastingen.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel b, WMB 2024 regelt de aanpassing voor de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die verband houden met een kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed, een kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed of een kwalificerend doorgeleid belastingvoordeel als bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdelen b en c, WMB 2024.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel c, WMB 2024 regelt dat de belastinglast wordt verminderd met de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan inkomensbestanddelen die niet in aanmerking zijn genomen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies, bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdeel a, en artikel 7.3, vijfde lid, onderdeel a. Hiermee wordt voorkomen dat discrepanties ontstaan tussen de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de berekening van de vereenvoudigde belastingen.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel d, WMB 2024 regelt de aanpassing voor de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties die verband houden met een onzekere belastingpositie als bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdeel d, WMB 2024.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel e, WMB 2024 regelt dat de belastinglast wordt verminderd met de acute belastinglast en de mutaties in belastinglatenties ten aanzien waarvan niet de verwachting bestaat dat deze binnen drie jaar na afloop van het verslagjaar worden betaald, bedoeld in artikel 7.2, derde lid, onderdeel e, WMB 2024. Hiermee wordt voorkomen dat betrokken belastingen in aanmerking worden genomen waarvan onzeker is of zij daadwerkelijk zullen worden betaald.

Het voorgestelde artikel 8.11b, derde lid, onderdeel f, WMB 2024 regelt de aanpassing voor mutaties in belastinglatenties die betrekking hebben op een onzekere belastingpositie of een uitdeling als bedoeld in artikel 7.3, negende lid, onderdeel a, WMB 2024 voor zover deze mutaties op grond van artikel 7.3, vijfde lid, onderdeel b, WMB 2024 niet in aanmerking zouden worden genomen bij de bepaling van de gecorrigeerde betrokken belastingen. Hiermee wordt gewaarborgd dat dergelijke belastinglatenties pas doorwerken in de vereenvoudigde belastingen voor zover de daarmee samenhangende belastingen daadwerkelijk worden betaald.

In het voorgestelde artikel 8.11b, vierde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat mutaties in belastinglatenties worden herrekend tegen het minimumbelastingtarief indien de belastinglatenties volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard zijn berekend tegen een belastingtarief dat hoger is dan het minimumbelastingtarief. De herrekening vindt plaats overeenkomstig de wijze van herrekening van artikel 7.3, tweede lid, WMB 2024. Daarbij wordt voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11b, vierde lid, WMB 2024 uitgegaan van de mutatie van het totale bedrag aan belastinglatenties dat bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen voor de getoetste staat in aanmerking wordt genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, vijfde lid, WMB 2024 worden enkele bestanddelen aangewezen die buiten aanmerking blijven bij het bepalen van de mutaties in belastinglatenties. Zo worden mutaties in belastinglatenties in aanmerking genomen zonder rekening te houden met waarderingsvoorzieningen of aanpassingen van de verwerkingsmethode overeenkomstig artikel

7.3, vierde lid, en vijfde lid, onderdeel c, WMB 2024. Daarnaast blijven herzieningen van belastinglatenties als gevolg van een wijziging van het toepasselijke nationale belastingtarief buiten aanmerking overeenkomstig artikel 7.3, vijfde lid, onderdeel d, WMB 2024 en blijven belastinglatenties die betrekking hebben op het verkrijgen van een recht op verrekening van belasting en de verrekening van belasting buiten aanmerking, tenzij deze belastinglatenties op grond van artikel 7.3, vijfde lid, onderdeel e, WMB 2024 kunnen worden aangemerkt als alternatieve verliesverrekeningslatenties.

In het voorgestelde artikel 8.11b, zesde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat mutaties in passieve belastinglatenties die geen betrekking hebben op een passieve belastinglatentie als bedoeld in artikel 7.3, achtste lid, WMB 2024 in beginsel buiten aanmerking blijven bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen. In een aantal gevallen geldt een uitzondering.

Het voorgestelde artikel 8.11b, zesde lid, onderdeel a, WMB 2024 bevat een uitzondering voor mutaties die voortvloeien uit de herziening van een passieve belastinglatentie die toerekenbaar is aan een overdracht van activa en passiva, indien die overdracht overeenkomstig het voorgestelde artikel 8.11d WMB 2024 in aanmerking is genomen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen.

Het voorgestelde artikel 8.11b, zesde lid, onderdeel b, WMB 2024 bevat een uitzondering voor mutaties die voortvloeien uit de herziening van een passieve belastinglatentie die in een voorgaand verslagjaar in aanmerking is genomen bij de berekening van het effectieve belastingtarief onder toepassing van een kwalificerende inkomeninclusiemaatregel, een kwalificerende onderbelastewinstmaatregel of een kwalificerende binnenlandse bijheffing.

In het voorgestelde artikel 8.11b, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld dat bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen tevens de aanpassingen worden toegepast waarvoor de informatieaangifte-indienende groepsentiteit krachtens deze wet een keuze heeft gemaakt, voor zover deze aanpassingen van invloed zijn op de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies of de vereenvoudigde belastingen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, achtste lid, wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een verslagjaar voor een getoetste staat ervoor kan kiezen om bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen mede in aanmerking te nemen het bedrag aan betrokken belastingen dat volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard als kosten is toegerekend aan dat verslagjaar, maar dat niet is begrepen in de belastinglast van die getoetste staat, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11b, tweede lid, WMB 2024. Dit betreft een jaarlijkse keuze overeenkomstig artikel 13.2, tweede lid, die wordt gemaakt voor de desbetreffende getoetste staat. Een bedrag wordt slechts in aanmerking genomen voor zover dit niet reeds bij het bepalen van de belastinglast of de vereenvoudigde belastingen in aanmerking is genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, negende lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een verslagjaar voor een getoetste staat ervoor kan kiezen om bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen mede in aanmerking te nemen het bedrag aan betrokken belastingen dat betrekking heeft op bestanddelen die volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard rechtstreeks in het eigen vermogen dan wel als overige resultaten zijn verwerkt en die bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies op grond van het voorgestelde artikel 8.11a, derde lid, onderdelen e en f, en vijfde lid, WMB 2024

in aanmerking zijn genomen. Deze belastingen worden slechts in aanmerking genomen voor zover zij niet reeds op grond van het voorgestelde artikel 8.11b, tweede of achtste lid, WMB 2024 in aanmerking zijn genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, tiende lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit, in afwijking van het derde lid, onderdeel b, voor een verslagjaar voor een getoetste staat ervoor kan kiezen een kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed, een kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed of een kwalificerend doorgeleid belastingvoordeel dat volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard als vermindering van de belastinglast is verantwoord en dat in het verslagjaar of in een eerder verslagjaar is ontstaan en nog niet volledig is verrekend of terugontvangen, in aanmerking te nemen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen in het verslagjaar waarin de keuze wordt gemaakt. Voor zover een bedrag op grond van dit lid in aanmerking is genomen, blijft het buiten aanmerking bij de toepassing van het derde lid, onderdeel b. Dit betreft een jaarlijkse keuze overeenkomstig artikel 13.2, tweede lid, die wordt gemaakt voor de desbetreffende getoetste staat. De keuze blijft van toepassing totdat de teruggave, het tegoed of het belastingvoordeel volledig is verrekend of terugontvangen.

In het voorgestelde artikel 8.11b, elfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een verslagjaar ervoor kan kiezen om bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen toepassing te geven aan het keuzeregime voor kwalificerende belastingen overeenkomstig artikel 7.4 WMB 2024.

Artikel 8.11bb (Vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen in vereenvoudigde verliesjaren)

In het voorgestelde artikel 8.11bb, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 een bedrag aan vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen wordt vastgesteld indien in een verslagjaar voor een getoetste staat zowel sprake is van een vereenvoudigd verlies als van een negatief bedrag aan vereenvoudigde belastingen. Hiermee wordt, in aansluiting op de systematiek in artikel 7.2, vijfde en zesde lid, WMB 2024, voorkomen dat in verslagjaren waarin sprake is van een vereenvoudigd verlies, een hoger bedrag aan actieve belastinglatentie kan worden gevormd dan past bij het betreffende verlies.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, tweede lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe het bedrag van de vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen wordt berekend. Het bedrag is gelijk aan het bedrag waarmee de vereenvoudigde belastingen voor het verslagjaar lager zijn dan het vereenvoudigde verlies, vermenigvuldigd met het minimumbelastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, derde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat het bedrag van de vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen wordt voortgewenteld. Het bedrag wordt in een volgend verslagjaar opgenomen in de berekening van de vereenvoudigde belastingen dan wel in de berekening van de gecorrigeerde betrokken belastingen in een verslagjaar waarin de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligheidsregels van het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 niet van toepassing is. Daarbij wordt aangesloten bij de wijze waarop een voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave als bedoeld in artikel 4 van het Uitvoeringsbesluit

minimumbelasting 2024 wordt opgenomen in de berekening van de gecorrigeerde betrokken belastingen. Het bedrag van de vereenvoudigde aanpassing voor negatieve belastingen wordt op dezelfde voet verminderd.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, vierde lid, WMB 2024 is een alternatieve regeling opgenomen voor verslagjaren gedurende de overgangperiode. Een multinationale groep of binnenlandse groep kan ervoor kiezen om gedurende de overgangperiode een verlieslatentie-aanpassing vast te stellen indien de groep in het desbetreffende verslagjaar en in elk daaraan voorafgaand verslagjaar gedurende de overgangperiode een fiscaal verlies, een vereenvoudigd verlies en per saldo negatieve belastingen heeft gehad. In het voorgestelde artikel 8.11bb, zevende lid, onderdeel b, WMB 2024 is geregeld wat voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11bb WMB 2024 wordt verstaan onder overgangsjaar.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe het bedrag van de verlieslatentie-aanpassing wordt berekend. Het voorgestelde artikel 8.11bb, vijfde lid, onderdeel a, WMB 2024 ziet op actieve belastinglatenties ter zake van fiscale verliezen die zijn opgenomen in de belastinglast van de getoetste staat en toerekenbaar zijn aan permanente verschillen. Deze belastinglatenties worden herrekend tegen het minimumbelastingtarief. Het voorgestelde artikel 8.11b, vijfde lid, onderdeel b, WMB 2024 ziet op in het verslagjaar opgekomen passieve belastinglatenties die toerekenbaar zijn aan goodwill en andere immateriële activa met een onbepaalde levensduur. Ook deze belastinglatenties worden herrekend tegen het minimumbelastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, zesde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat het bedrag van de verlieslatentie-aanpassing wordt voortgewenteld en in een volgend verslagjaar in mindering komt op het bedrag van de aanwending van de actieve belastinglatentie ter zake van een verlies zoals deze in aanmerking wordt genomen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen of de gecorrigeerde betrokken belastingen. De vermindering vindt plaats tot ten hoogste nihil. Het bedrag van de verlieslatentie-aanpassing wordt op dezelfde voet verminderd.

In het voorgestelde artikel 8.11bb, zevende lid, WMB 2024 worden enkele begrippen voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 gedefinieerd. Het voorgestelde artikel 8.11bb, zevende lid, onderdeel a, WMB 2024 regelt wanneer sprake is van per saldo negatieve belastingen. Daarvan is sprake indien voor een multinationale groep of binnenlandse groep in een verslagjaar de belastinglast van een getoetste staat, na correctie voor waarderingsvoorzieningen en voor verschillen in de boekhoudkundige verwerking van actieve belastinglatenties, nihil of negatief is. Het voorgestelde artikel 8.11bb, zevende lid, onderdeel b, WMB 2024 bepaalt dat onder overgangperiode wordt verstaan de periode van vijf opeenvolgende verslagjaren die aanvangt met het eerste verslagjaar waarvoor het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 toepassing vindt.

Artikel 8.11bc (Aanpassing na afloop van het verslagjaar)

In het voorgestelde artikel 8.11bc, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 wordt omgegaan met wijzigingen in betrokken belastingen of inkomen die na afloop van het verslagjaar waarop zij betrekking hebben volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard worden verwerkt. Als uitgangspunt

geldt dat dergelijke wijzigingen in aanmerking worden genomen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen, onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies, van het verslagjaar waarin zij volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard worden verwerkt. Daarmee wordt aangesloten bij het verwerkingsjaar. Door in beginsel aan te sluiten bij het verwerkingsjaar wordt veelal voorkomen dat herrekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies of de vereenvoudigde belastingen van een voorgaand verslagjaar noodzakelijk is. Op dit uitgangspunt wordt een uitzondering gemaakt indien het voorgestelde artikel 8.11bc, tweede of vijfde lid, WMB 2024 van toepassing is.

In het voorgestelde artikel 8.11bc, tweede lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit overeenkomstig artikel 13.2, eerste lid, voor een periode van vijf verslagjaren ervoor kan kiezen wijzigingen in betrokken belastingen of inkomen die betrekking hebben op een verslagjaar en die binnen twaalf maanden na afloop van dat verslagjaar volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard worden verwerkt, in afwijking van het eerste lid, in aanmerking te nemen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen, onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies, van het verslagjaar waarop die wijzigingen betrekking hebben. Daarmee wordt aangesloten bij het verslagjaar waarop de wijzigingen betrekking hebben in plaats van bij het verwerkingsjaar. De keuze geldt voor alle staten waarop het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 wordt toegepast en is niet van toepassing op wijzigingen die verband houden met verrekenprijsaanpassingen als bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11c WMB 2024. Deze keuze staat los van de afzonderlijke keuze die geldt voor verrekenprijsaanpassingen.

In het voorgestelde artikel 8.11bc, derde lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe de keuze, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11bc, tweede lid, WMB 2024, uitwerkt in het eerste verslagjaar waarin die keuze toepassing vindt. Wijzigingen in betrokken belastingen of inkomen die betrekking hebben op het onmiddellijk voorafgaande verslagjaar en die zonder toepassing van de keuze op grond van het eerste lid zouden worden verwerkt in het verslagjaar waarin de keuze voor het eerst toepassing vindt, worden in aanmerking genomen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies van het verslagjaar waarin de keuze voor het eerst toepassing vindt. Hiermee wordt voorkomen dat dergelijke wijzigingen dubbel in aanmerking worden genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11bc, vierde lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe de herroeping van de keuze, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.11bc, tweede lid, WMB 2024, uitwerkt. Wijzigingen in betrokken belastingen of inkomen die op grond van de keuze reeds in aanmerking zijn genomen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies van het voorafgaande verslagjaar, blijven buiten aanmerking bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen, onderscheidenlijk het vereenvoudigde inkomen of verlies, van het verslagjaar waarin de keuze wordt herroepen. Hiermee wordt eveneens voorkomen dat wijzigingen dubbel in aanmerking worden genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11bc, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit onder voorwaarden een netto-afname van betrokken belastingen van een voorgaand verslagjaar buiten aanmerking kan laten bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen van het verslagjaar waarin die netto-afname volgens de toepasselijke

financiële verslaggevingsstandaard wordt verwerkt. Het betreft uitsluitend netto-afnames van betrokken belastingen die meer dan twaalf maanden na afloop van het desbetreffende verslagjaar worden verwerkt en die geen verband houden met een afname van het vereenvoudigde inkomen of verlies. De netto-afname van betrokken belastingen kan slechts buiten aanmerking blijven indien het in aanmerking nemen daarvan ertoe zou leiden dat het vereenvoudigde effectievebelastingtarief van het verslagjaar waarin de netto-afname wordt verwerkt lager is dan het minimumbelastingtarief.

Het voorgestelde artikel 8.11bc, vijfde lid, onderdeel a, WMB 2024 regelt dat de netto-afname buiten aanmerking kan blijven indien na herrekening van de vereenvoudigde belastingen van het voorgaande verslagjaar voor alle netto-afnames van betrokken belastingen en de aan die afnames toe te rekenen mutaties in actieve en passieve belastinglatenties die in enig verslagjaar zijn verwerkt ter zake van dat voorgaande verslagjaar, het vereenvoudigde effectievebelastingtarief voor dat voorgaande verslagjaar niet lager is dan het minimumbelastingtarief.

Het voorgestelde artikel 8.11bc, vijfde lid, onderdeel b, WMB 2024 bevat een vergelijkbare regeling voor situaties waarin het voorgaande verslagjaar niet onder de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 viel. In dat geval wordt beoordeeld of na herrekening van de gecorrigeerde betrokken belastingen van het voorgaande verslagjaar, met inbegrip van alle netto-afnames van betrokken belastingen en de daaraan toe te rekenen mutaties in actieve en passieve belastinglatenties die in enig verslagjaar zijn verwerkt ter zake van dat voorgaande verslagjaar, het effectieve belastingtarief, bedoeld in artikel 8.1 WMB 2024, voor dat voorgaande verslagjaar niet lager is dan het minimumbelastingtarief.

Artikel 8.11c (Vereenvoudiging verrekenprijzen)

In het voorgestelde artikel 8.11c, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat verrekenprijsaanpassingen bij transacties tussen groepsentiteiten die zijn gevestigd in verschillende getoetste staten bij de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligheidsregels in aanmerking worden genomen in het verslagjaar waarin zij volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard worden verwerkt. Daarbij wordt opgemerkt dat de verrekenprijsaanpassingen fiscale aanpassingen zijn die als zodanig niet worden verwerkt in de financiële verslaggeving. In de financiële verslaggeving kan echter wel een als gevolg van de verrekenprijsaanpassing aangepast bedrag aan te betalen belastingen worden verwerkt. Bij die verwerking wordt voor de toepassing van dit lid aangesloten.

In het voorgestelde artikel 8.11c, tweede lid, WMB 2024 wordt bepaald hoe voor de toepassing van dit artikel het bedrag van de aanpassing wordt bepaald. Het gaat om het verschil tussen de prijs die ter zake van een transactie in de financiële verslaggeving is verwerkt en de prijs die voor de berekening van de belastbare winst of het verlies op grond van het arm's-lengthbeginsel in aanmerking wordt genomen. Een dergelijke aanpassing kan onder meer ontstaan naar aanleiding van een 'advance pricing agreement', een eigen correctie van de multinationale groep of een fiscale correctie door een belastingautoriteit.

In het voorgestelde artikel 8.11c, derde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat een dergelijke aanpassing bij alle bij de transactie betrokken groepsentiteiten op overeenkomstige wijze in

aanmerking wordt genomen. Indien in één getoetste staat een verrekenprijsaanpassing wordt verwerkt zonder dat bij de wederpartij een corresponderende aanpassing plaatsvindt, wordt voor de toepassing van het voorgestelde 8.11 WMB 2024 bij die wederpartij een overeenkomstige aanpassing aangebracht. Hiermee wordt voorkomen dat dezelfde transactie binnen de vereenvoudigde berekening asymmetrisch doorwerkt.

In het voorgestelde artikel 8.11c, vierde lid, WMB 2024 wordt geregeld in welk verslagjaar veranderingen in vereenvoudigde belastingen in aanmerking worden genomen als zij voortvloeien uit verrekenprijsaanpassingen. Voorgesteld wordt dat zij in aanmerking worden genomen in hetzelfde verslagjaar als waarin de uit de verrekenprijsaanpassing voortvloeiende belastinglast volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard wordt verwerkt (verwerkingsjaar). De daarmee samenhangende wijzigingen in vereenvoudigde belastingen worden eveneens in dat verslagjaar in aanmerking genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11c, vijfde lid, WMB 2024 wordt een keuze opgenomen om verrekenprijsaanpassingen en de daarmee samenhangende wijzigingen in betrokken belastingen toe te rekenen aan het verslagjaar waarop de transactie betrekking heeft, mits die aanpassingen binnen twaalf maanden na afloop van dat verslagjaar in de financiële verslaggeving zijn verwerkt. De in het voorgestelde artikel 8.11c, vijfde lid, WMB 2024 opgenomen keuze vormt een uitzondering op de hoofdregel van het voorgestelde vierde lid. Indien de keuze wordt gemaakt, worden zowel de verrekenprijsaanpassingen als de daarmee samenhangende wijzigingen in betrokken belastingen toegerekend aan het verslagjaar waarop de relevante transactie betrekking heeft (het transaction year), in plaats van aan het accrual year. Deze keuze geldt voor een periode van vijf verslagjaren en wordt uniform toegepast binnen de multinationale groep of binnenlandse groep. De keuze staat los van de vergelijkbare keuze voor overige aanpassingen na afloop van het verslagjaar.

In het voorgestelde artikel 8.11c, zesde lid, WMB 2024 wordt een specifieke regel opgenomen voor transacties tussen groepsentiteiten die in verschillende getoetste staten zijn gevestigd en die volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard tegen kostprijs worden verwerkt. Met een verwerking tegen kostprijs wordt hier bedoeld dat de inragroepsoverdracht volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard wordt verwerkt tegen de boekwaarde van het overgedragen activum onmiddellijk voorafgaand aan de overdracht. In dat geval wordt het vereenvoudigde inkomen of verlies van de getoetste staat van de overdragende groepsentiteit aangepast tot het bedrag dat overeenkomstig het arm's-lengthbeginsel voor die transactie in aanmerking wordt genomen bij de bepaling van de belastbare winst of het verlies. Indien de transactie fiscaal niet in aanmerking wordt genomen, wordt conform de OESO-richtsnoeren aangesloten bij de arm's-lengthprijs.

In het voorgestelde artikel 8.11c, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld op welke wijze de verkrijgende groepsentiteit de verkregen activa en passiva verwerkt. De verkrijgende groepsentiteit bepaalt haar vereenvoudigde inkomen of verlies in beginsel op basis van de boekwaarden van de verkregen activa en passiva zoals deze volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard in aanmerking zijn genomen. Daarbij worden samenhangende actieve of passieve belastinglatenties overeenkomstig hoofdstuk 7 WMB 2024 in aanmerking genomen tegen het minimumbelastingtarief. Voor immateriële activa wordt echter uitgegaan van het bedrag dat

overeenkomstig het arm's-lengthbeginsel voor die activa in aanmerking wordt genomen. De werking van het voorgestelde zevende lid kan worden geïllustreerd aan de hand van het volgende voorbeeld.

Voorbeeld 1

A Ltd. is gevestigd in staat X en draagt een machine over aan B LLC, gevestigd in staat Y. Zowel A Ltd. als B LLC passen een financiële verslaggevingsstandaard toe die toestaat dat intra-groepsoverdrachten tegen kostprijs worden verwerkt. De machine staat voorafgaand aan de overdracht in de financiële verslaggevingsstandaard van A Ltd. opgenomen voor een boekwaarde van € 1.000. De arm's-lengthwaarde bedraagt € 1.500. Het toepasselijke belastingtarief in staat Y bedraagt 25%. Op grond van het voorgestelde artikel 8.11, zesde lid, WMB 2024 wordt bij A Ltd. uitgegaan van de arm's-lengthprijs van € 1.500. Daardoor wordt bij A Ltd. voor de toepassing van de artikel 6.4 WMB 2024 een winst van € 500 in aanmerking genomen. Voor fiscale doeleinden bedraagt de fiscale waarde van de machine bij B LLC € 1.500, terwijl de boekwaarde volgens de financiële verslaggevingsstandaard € 1.000 bedraagt. B LLC verwerkt de machine voor het bepalen van haar vereenvoudigde inkomen of verlies in beginsel tegen die boekwaarde van € 1.000. Daarnaast wordt een actieve belastinglatentie in aanmerking genomen voor het verschil tussen de fiscale waarde van € 1.500 en de boekwaarde van € 1.000. Deze actieve belastinglatentie bedraagt € 125, berekend over het verschil van € 500 tegen het toepasselijke belastingtarief van 25%. Indien B LLC de machine vervolgens overdraagt aan een andere groepsentiteit terwijl de arm's-lengthwaarde ongewijzigd is gebleven, leidt dit verschil niet opnieuw tot additioneel vereenvoudigd inkomen of verlies. De eerder in aanmerking genomen actieve belastinglatentie wordt in dat geval overeenkomstig hoofdstuk 7 teruggenomen. Hiermee wordt voorkomen dat dezelfde stille reserve meermalen doorwerkt in de berekening van het vereenvoudigde effectieve belastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11c, achtste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat dit artikel van overeenkomstige toepassing is op een overdracht van een activum tussen groepsentiteiten die zijn gevestigd in dezelfde getoetste staat indien die overdracht leidt tot een verlies en de overeengekomen prijs ter zake van die overdracht niet in overeenstemming is met het arm's-lengthbeginsel. Indien bij een overdracht tussen groepsentiteiten in dezelfde getoetste staat een verlies ontstaat dat fiscaal buiten aanmerking blijft en dat verlies voortvloeit uit een niet-zakelijke overdrachtprijs, wordt het bedrag van dat verlies voor de toepassing van dit artikel aangemerkt als een verrekenprijsaanpassing.

In het voorgestelde artikel 8.11c, negende lid, WMB 2024 wordt bepaald dat voor de toepassing van dit artikel onder arm's-lengthbeginsel wordt verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 6.4, derde lid, WMB 2024. Hiermee wordt aangesloten bij de reeds in hoofdstuk 6 WMB 2024 opgenomen uitleg van het arm's-lengthbeginsel.

Artikel 8.11d (Vereenvoudiging bij overdracht van activa en passiva)

In het voorgestelde artikel 8.11d WMB 2024 worden bijzondere regels opgenomen voor de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel in situaties waarin activa en passiva worden overgedragen in het kader van een overname of reorganisatie. De regeling beoogt te voorkomen dat verschillen tussen de waardering van activa en passiva volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard en de voor de toepassing van deze wet

relevante boekwaarden zonder noodzaak leiden tot vertekeningen in de berekening van het vereenvoudigde effectieve belastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11d, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat bij een overdracht van activa en passiva in een verslagjaar waarvoor het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 wordt toegepast, het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen in beginsel worden bepaald met overeenkomstige toepassing van de artikelen 9.2 en 9.3 WMB 2024. Daarmee sluit het voorgestelde artikel 8.11d, eerste lid, WMB 2024 aan bij de reguliere systematiek van de wereldwijde minimumbelasting voor reorganisaties en overdrachten van activa en passiva. Het genoemde eerste lid bepaalt daarbij dat resultaten en vereenvoudigde belastingen die voortvloeien uit verschillen tussen de boekwaarden volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard en de voor de toepassing van deze wet relevante boekwaarden van de overgedragen activa en passiva buiten aanmerking blijven. Hiermee wordt voorkomen dat zogenoemde 'GloBE-to-book differences' zonder meer doorwerken in de berekening van het vereenvoudigde effectieve belastingtarief. Het voorgaande wordt geïllustreerd aan de hand van het volgende voorbeeld.

Voorbeeld 2

Een moederentiteit van een multinationale groep verwerft 100% van de aandelen in groepsentiteit A Co voor een bedrag van € 1.000, terwijl het netto eigen vermogen van A Co € 800 bedraagt. Het verschil van € 200 wordt in de geconsolideerde jaarrekening verwerkt als 'purchase price allocation' (PPA) en volledig toegerekend aan één materieel actief. Voor fiscale doeleinden blijft de fiscale boekwaarde van het actief ongewijzigd, zodat een verschil ontstaat tussen de boekwaarde volgens de financiële verslaggevingsstandaard en de fiscale boekwaarde. Ter zake van dit verschil wordt een passieve belastinglatentie opgenomen van € 30, berekend tegen een belastingtarief van 15%. Vanaf het eerste jaar na acquisitie leidt de PPA tot aanvullende afschrijvingen van € 40 per jaar. Daartegenover staat jaarlijks een vrijval van de passieve belastinglatentie van € 6. Zonder toepassing van het voorgestelde artikel 8.11d WMB 2024 zouden deze verschillen bij de toepassing van hoofdstuk 9 WMB 2024 worden geëlimineerd om aan te sluiten bij de reguliere boekwaarden conform de wereldwijde minimumbelasting. Daardoor zou steeds worden gerekend met een vereenvoudigd inkomen van € 1.000 en vereenvoudigde belastingen van € 150.

Indien er geen regel zou gelden zoals deze is neergelegd in het voorgestelde artikel 8.11d, eerste lid, WMB 2024 en, in het verlengde daarvan, de artikelen 9.2 en 9.3 WMB 2024, zou dit kunnen leiden tot hogere afschrijvingen zonder corresponderende passieve belastinglatenties. In het bovenstaande voorbeeld zou dit betekenen dat na de overname van A Co in het kader van een reorganisatie op het niveau van de moedervenootschap een activum met waarde van 800 en goodwill van € 200 op de geconsolideerde balans in aanmerking worden opgenomen. De goodwill zou vervolgens gedurende vijf jaar kunnen worden afgeschreven (€ 40 per jaar), zonder dat daar een passieve belastinglatentie tegenover staat. Hierdoor daalt de winst volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard en daarmee de noemer van effectieve belastingtarief. De regels inzake de 'purchase price allocation' voorkomen dat dit voordeel ontstaat.

In het voorgestelde artikel 8.11d, tweede lid, WMB 2024 wordt een afwijking opgenomen van de hoofdregel van het voorgestelde artikel 8.11d, eerste lid, WMB 2024. Indien wordt voldaan aan de voorwaarden, zoals opgenomen in het voorgestelde artikel 8.11d, eerste lid, onderdeel a

en b, WMB 2024 blijven de resultaten en vereenvoudigde belastingen die voortvloeien uit verschillen in boekwaarden niet buiten aanmerking. Deze regeling berust op de gedachte dat volledige eliminatie van verschillen in boekwaarden niet noodzakelijk is indien die verschillen zich in de tijd symmetrisch afwikkelen via corresponderende belastinglatenties. In dat geval leiden de verschillen weliswaar tot lagere resultaten volgens de financiële verslaggevingsstandaard, maar ook tot een proportionele verlaging van de vereenvoudigde belastingen, zodat het vereenvoudigde effectieve belastingtarief ongewijzigd blijft.

De volgende voorwaarden zijn in dat verband van toepassing: het genoemde onderdeel a vereist dat de fiscale boekwaarden van de overgedragen activa, met uitzondering van goodwill, en passiva vóór en na de overdracht ongewijzigd blijven. Hiermee wordt de regeling beperkt tot situaties waarin geen fiscale 'step-up' plaatsvindt. Indien de fiscale boekwaarden wel zouden worden aangepast aan de reële waarde, zouden de verschillen niet uitsluitend voortvloeien uit de financiële verslaggeving, maar tevens leiden tot structurele wijzigingen in de fiscale positie van de betrokken groepsentiteiten.

Het genoemde onderdeel b vereist dat met betrekking tot de verschillen in boekwaarden corresponderende actieve of passieve belastinglatenties zijn verantwoord tegen ten minste het minimumbelastingtarief. Hiermee wordt gewaarborgd dat tegenover de verschillen in boekwaarden belastinglatenties staan die de effecten van die verschillen in latere verslagjaren op symmetrische wijze neutraliseren.

In het voorgestelde artikel 8.11d, derde lid, WMB 2024 worden de gevolgen geregeld indien toepassing wordt gegeven aan het tweede lid.

Het voorgestelde artikel 8.11d, derde lid, onderdeel a, WMB 2024 bepaalt dat het resultaat dat voortvloeit uit verschillen in boekwaarden van de overgedragen activa en passiva in aanmerking wordt genomen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies. Dit betekent dat aanvullende afschrijvingen of andere resultaten die voortvloeien uit de PPA zichtbaar blijven in de berekening van het vereenvoudigde inkomen of verlies.

Het voorgestelde artikel 8.11d, derde lid, onderdeel b, WMB 2024 bepaalt dat de actieve en passieve belastinglatenties die ontstaan als gevolg van die verschillen buiten aanmerking blijven bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen. Hiermee wordt voorkomen dat de initiële vorming van belastinglatenties de vereenvoudigde belastingen beïnvloedt.

Het voorgestelde artikel 8.11d, derde lid, onderdeel c, WMB 2024 bepaalt vervolgens dat de aanwending van die actieve en passieve belastinglatenties wel in aanmerking wordt genomen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen, daaronder begrepen passieve belastinglatenties die niet kwalificeren als passieve belastinglatenties als bedoeld in artikel 7.3, achtste lid, WMB 2024. Hiermee wordt bereikt dat de effecten van de verschillen in boekwaarden in latere jaren op overeenkomstige wijze doorwerken in zowel het vereenvoudigde inkomen of verlies als de vereenvoudigde belastingen. In het volgende voorbeeld wordt de werking van het tweede tot en met vierde lid geïllustreerd.

Voorbeeld 3

In de jaren 1 tot en met 4 bedraagt het vereenvoudigde inkomen of verlies als gevolg van de aanvullende afschrijvingen € 960 in plaats van € 1.000. Tegelijkertijd bedragen de vereenvoudigde belastingen € 144 in plaats van € 150 als gevolg van de vrijval van de passieve belastinglatentie. Het

vereenvoudigde effectieve belastingtarief blijft daardoor 15%. Onder de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel is het daarom niet noodzakelijk deze verschillen afzonderlijk te elimineren.

In dit voorbeeld staat er op de commerciële balans aan het begin een latente belastingvordering van (€ 200 aan afschrijvingen * 15%) 30. Bij de vorming van deze latentie heeft dat nog geen invloed op de vereenvoudigde belastingen. De belastinglatentie wordt – nu er wordt afgeschreven – voor een stuk aangewend. Dat maakt dat een deel van de op de balans staande belastinglatentie ook invloed heeft op de vereenvoudigde belastingen. Er wordt in jaar 1 € 40 afgeschreven, waardoor (€ 40*15%) 6 aan latente belastingvorderingen wegvallen. Dit zorgt ervoor dat de vereenvoudigde belastingen licht dalen. De keerzijde ervan is dat ten tijde van de reorganisatie het verschil in boekwaarde in aanmerking is genomen als resultaat voor het vereenvoudigde inkomen of verlies op het niveau van de overdrager.

In het voorgestelde artikel 8.11d, vierde lid, WMB 2024 is een bijzondere regeling opgenomen voor goodwill. Afwaarderingen en afschrijvingen van goodwill die voortvloeien uit een overdracht van activa en passiva worden bijgeteld bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies voor zover die afwaarderingen en afschrijvingen niet corresponderen met een passieve belastinglatentie die is gewaardeerd tegen ten minste het minimumbelastingtarief. De achtergrond hiervan is dat goodwill onder veel financiële verslaggevingsstandaarden niet leidt tot een corresponderende passieve belastinglatentie. Een afwaardering van goodwill (‘*goodwill impairment*’) verlaagt in dat geval wel het vereenvoudigde inkomen of verlies, maar niet de vereenvoudigde belastingen. Daardoor zou het vereenvoudigde effectieve belastingtarief hoger uitvallen dan zonder goodwill *impairment* het geval zou zijn. In het volgende voorbeeld wordt de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11d, vierde lid, WMB 2024 geïllustreerd.

Voorbeeld 4

In jaar 5 wordt naast de reguliere aanvullende afschrijving van € 40 tevens een goodwill *impairment* van € 30 verwerkt. Zonder correctie zou het vereenvoudigde inkomen of verlies dalen tot € 930, terwijl de vereenvoudigde belastingen € 144 blijven. Het vereenvoudigde effectieve belastingtarief zou daardoor stijgen tot circa 15,5%. Om dit versturende effect te voorkomen, schrijft het voorgestelde artikel 8.11d, vijfde lid, WMB 2024 voor dat de goodwill *impairment* van € 30 wordt bijgeteld bij het vereenvoudigde inkomen of verlies. Daardoor bedraagt het vereenvoudigde inkomen of verlies opnieuw € 960 en blijft het vereenvoudigde effectieve belastingtarief 15%. De vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel vervangt hiermee een systematiek van volledige eliminatie van verschillen door een systematiek van gerichte correctie, waarbij uitsluitend wordt gecorrigeerd indien de symmetrische verwerking ontbreekt.

In het voorgestelde artikel 8.11d, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de informatieaangifte-indienende groepsentiteit in een verslagjaar waarvoor artikel 8.11 WMB 2024 wordt toegepast een keuze kan maken als bedoeld in artikel 9.3, vierde lid, WMB 2024 indien in dat verslagjaar voor fiscale doeleinden de boekwaarden van activa en passiva worden aangepast aan de reële waarde als gevolg van een gebeurtenis die leidt tot een overdracht van activa en passiva. Deze bepaling ziet op situaties waarin niet wordt voldaan aan de voorwaarden van het voorgestelde artikel 8.11d, derde lid, WMB 2024 bijvoorbeeld omdat een fiscale ‘step-up’ plaatsvindt.

In het voorgestelde artikel 8.11d, zesde lid, WMB 2024 wordt bepaald dat de keuze van het voorgestelde artikel 8.11, zesde lid, WMB 2024 ook kan worden gemaakt met betrekking tot een overdracht van activa en passiva die heeft plaatsgevonden in een eerder verslagjaar, mits die keuze in dat eerdere verslagjaar nog niet beschikbaar was. Hiermee wordt voorkomen dat overdrachten die hebben plaatsgevonden vóór de invoering van deze regeling blijvend buiten de reikwijdte van de keuze zouden vallen terwijl de effecten daarvan nog doorwerken in de financiële verslaggeving.

In het voorgestelde artikel 8.11d, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe het resultaat dat voortvloeit uit de aanpassing van de boekwaarden van activa en passiva wordt verwerkt indien toepassing wordt gegeven aan het voorgestelde artikel 8.11d, zesde of zevende lid, WMB 2024. Dat resultaat wordt in aanmerking genomen bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies in het verslagjaar waarin de keuze wordt gemaakt, dan wel gespreid over vijf verslagjaren overeenkomstig artikel 9.3, vierde lid, WMB 2024. Hiermee wordt aangesloten bij de systematiek van hoofdstuk 9 WMB 2024 en wordt voorkomen dat substantiële verschillen in boekwaarden volledig in één verslagjaar doorwerken in de berekening van het vereenvoudigde effectieve belastingtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11d, achtste lid, WMB 2024 wordt voor de toepassing van dit artikel gedefinieerd wat onder een overdracht van activa en passiva wordt verstaan.

Het voorgestelde artikel 8.11d, achtste, onderdeel a, WMB 2024 ziet op transacties waarbij activa en passiva worden overgedragen in samenhang met de verwerving van een beslissend eigendomsbelang in een entiteit, met uitzondering van transacties als bedoeld in artikel 9.2, tweede lid, WMB 2024.

Het voorgestelde artikel 8.11d, achtste, onderdeel b, WMB 2024 ziet op reorganisaties als bedoeld in hoofdstuk 9 WMB 2024. Hiermee wordt aangesloten bij de reikwijdte van de regels inzake de wereldwijde minimumbelasting voor transacties die leiden tot een overdracht van activa en passiva in het kader van overnames en reorganisaties.

In het voorgestelde artikel 8.11d, negende lid, WMB 2024 wordt de temporele reikwijdte van dit artikel geregeld. Dit artikel is niet alleen van toepassing op overdrachten van activa en passiva die plaatsvinden in het verslagjaar waarop artikel 8.11 WMB 2024 wordt toegepast, maar ook op overdrachten die in eerdere verslagjaren hebben plaatsgevonden, indien en zolang de overgedragen activa en passiva worden verantwoord in de financiële verslaggeving die wordt gebruikt bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen of verlies. Daarmee wordt gewaarborgd dat de regeling blijft doorwerken zolang de effecten van de overdracht nog doorwerken in de relevante financiële verslaggeving, bijvoorbeeld via afschrijvingen, afwaarderingen of aanwending van belastinglatenties.

Artikel 8.11e (Grensoverschrijdende toerekening van inkomen en belastingen)

Het voorgestelde artikel 8.11e WMB 2024 ziet op de grensoverschrijdende toedeling van het vereenvoudigde inkomen en de vereenvoudigde belastingen tussen groepsentiteiten ingeval één van beide groepsentiteiten een vaste inrichting, een doorkijkentiteit, een gecontroleerd buitenlands lichaam of een hybride entiteit is en de andere groepsentiteit de hoofdentiteit – ingeval van een vaste inrichting – of – in de overige gevallen – de groepsentiteit-belanghouder is.

In het voorgestelde artikel 8.11e, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat voor de toedeling van het vereenvoudigde inkomen ingeval van een vaste inrichting of een doorkijkentiteit de bepaling van artikel 6.13, onderscheidenlijk 6.14, WMB 2024 wordt gevolgd. Voor de toedeling van de vereenvoudigde belastingen ingeval van een doorkijkentiteit wordt de systematiek van artikel 7.5, tweede lid, WMB 2024 gevolgd. Grosso modo komen die bepalingen erop neer dat voor een vaste inrichting het inkomen wordt bepaald aan de hand van de aparte financiële verslaggeving die voor een vaste inrichting wordt aangehouden (veelal voor belastingdoeleinden). Voor doorkijkentiteiten geldt dat het inkomen van de doorkijkentiteit wordt toegedeeld aan de groepsentiteit-belanghouder, tenzij sprake is van een onderliggende vaste inrichting. Dezelfde toedeling aan de groepsentiteit-belanghouder geldt ook voor de belastingen.

In het voorgestelde artikel 8.11e, tweede lid, WMB 2024 wordt het uitgangspunt geregeld voor de toedeling van grensoverschrijdende vereenvoudigde belastingen. Op grond van de 'hoofdregels' van artikel 7.5, eerste en derde tot en met vijfde lid, WMB 2024 wordt een aantal belastingen toegerekend aan de entiteit waaraan het daarmee verband houdende inkomen wordt toebedeeld; dit wordt ook wel omschreven als een 'push-down' van die belastingen. Het betreft de belastingen die worden geheven bij de hoofdentiteit of de groepsentiteit-belanghouder en die verband houden met het inkomen van een vaste inrichting, een gecontroleerd buitenlands lichaam of een hybride entiteit alsmede belastingen op uitdelingen aan de groepsentiteit-belanghouder. Echter, voor de berekening van de vereenvoudigde belastingen worden deze grensoverschrijdende belastingen omwille van de vereenvoudiging in geen enkele getoetste staat in aanmerking genomen.

In het voorgestelde artikel 8.11e, derde lid, WMB 2024 wordt een uitzondering op het voorgestelde artikel 8.11e, tweede lid, WMB 2024 geregeld. Op grond van deze uitzondering worden de bronbelastingen op winstuitdelingen door een groepsentiteit, welke bronbelastingen worden geheven door de staat waarin die groepsentiteit is gevestigd, wel in aanmerking genomen bij de berekening van de vereenvoudigde belastingen.

Het voorgestelde artikel 8.11e, vierde lid, WMB 2024 bevat eveneens een uitzondering op het uitgangspunt van het voorgestelde artikel 8.11, tweede lid, WMB 2024 dat een aantal grensoverschrijdende belastingen nergens in aanmerking wordt genomen. Dit betreft de zogenoemde vereenvoudigingskeuze vaste inrichting. Op grond van deze vereenvoudigingskeuze worden het inkomen en de belastingen van een vaste inrichting toegerekend aan de hoofdentiteit. De vereenvoudigingskeuze vaste inrichting geldt per verslagjaar en per getoetste staat.

In het voorgestelde artikel 8.11e, vierde lid, wordt geregeld dat voor de toepassing van de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting aan de volgende – cumulatieve – vereisten moet zijn voldaan:

- In de staat van de hoofdentiteit worden de inkomsten uit een vaste inrichting die is gelegen in een andere staat, aan de belastingheffing onderworpen.
- In de staat van de hoofdentiteit zijn maatregelen gericht tegen hybride mismatches van toepassing welke maatregelen vergelijkbaar zijn met de bepalingen in afdeling 2.2a van de Wet Vpb 1969 en die zijn gebaseerd op actiepunten 2 van het BEPS-project⁵.

⁵ Het OESO/G20-project tegen grondslaguitholling en winstverschuiving (Base Erosion and Profit Shifting).

- De uitgestelde belastingen die worden geheven over het inkomen van de hoofdentiteit, met inachtneming van de uitgaven die toerekenbaar zijn aan de binnenlandse activiteiten, zijn niet opgenomen in de acute en latente belastinglast tegen een lager tarief dan het minimumtarief.

In het voorgestelde artikel 8.11e, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat onder de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting de volgende toedeling van toepassing is:

- Het vereenvoudigde inkomen of verlies van een vaste inrichting wordt toegedeeld aan dat van de hoofdentiteit voor zover dat inkomen of verlies ook wordt meegenomen bij de berekening van de verschuldigde belasting over het belastbare inkomen uit de vaste inrichting.
- De acute en latente betrokken belastingen van de hoofdentiteit die verband houden met het inkomen of verlies van de vaste inrichting, worden in aanmerking genomen bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen van de getoetste staat waarin de hoofdentiteit is gevestigd.
- Bij het bepalen van de vereenvoudigde belastingen van de staat waarin de hoofdentiteit is gevestigd, wordt rekening gehouden met de verrekening of vermindering op het niveau van de staat van de hoofdentiteit van de belasting die in de staat van de vaste inrichting is geheven. Dat wil zeggen dat het bedrag van de verrekening of vermindering wordt opgeteld bij de vereenvoudigde belastingen van de staat van de hoofdentiteit. Dat bedrag mag niet hoger zijn dan het nominale belastingtarief van de staat van de hoofdentiteit vermenigvuldigd met het bij de hoofdentiteit in aanmerking genomen inkomen van de vaste inrichting. Het bedrag aan verrekening of vermindering bestaat niet uitsluitend uit de verrekening of vermindering die ziet op het desbetreffende verslagjaar, maar omvat ook het bedrag aan te verrekenen of verminderen belasting uit eerdere jaren dat is voortgewenteld naar dat verslagjaar.
- Bij het bepalen van het vereenvoudigde inkomen en de vereenvoudigde belastingen – of het kwalificerende inkomen en de betrokken belastingen – van de staat waarin de vaste inrichting is gelegen, zijn artikel 6.13, zesde lid, en artikel 7.5, achtste lid, WMB 2024 niet van toepassing. Indien die bepalingen wel van toepassing zouden zijn, dan zouden het inkomen en de belastingen in de staat van de vaste inrichting (voor de winstbelasting), niet meer aan die staat worden toegerekend voor zover sprake is van de inhaal van een verrekenbaar verlies uit die vaste inrichting (voor de winstbelasting) in de staat van de hoofdentiteit.

In het voorgestelde artikel 8.11e, zesde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat indien sprake is geweest van een vereenvoudigd verlies van de vaste inrichting dat in mindering is gekomen op het vereenvoudigde inkomen in de staat van de hoofdentiteit, dat verlies eerst moet worden ingehaald. Dat betekent dat de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting van toepassing blijft totdat in de staat van de hoofdentiteit hetzelfde bedrag aan inkomen uit de vaste inrichting is begrepen in de vereenvoudigde belastingen als in de staat van de vaste inrichting.

In het voorgestelde artikel 8.11e, zevende lid, WMB 2024 wordt geregeld dat indien de belastingverrekening of -vermindering voor in het buitenland geheven belasting in de staat van de

hoofdentiteit te herleiden is naar verscheidene in het buitenland geheven belastingen, een evenredige toerekening geldt om te bepalen welk deel ziet op de belasting van de vaste inrichting. Het aan de vaste inrichting toe te rekenen deel van de belastingverrekening of -vermindering wordt bepaald door het totale bedrag van de verrekening of de verminderingen te vermenigvuldigen met de breuk van het inkomen van de vaste inrichting gedeeld door het totale buitenlandse inkomen. Ook hier geldt dat bedrag van de in aanmerking te nemen verrekening of vermindering niet hoger mag zijn dan het nominale belastingtarief van de staat van de hoofdentiteit vermenigvuldigd met het bij de hoofdentiteit in aanmerking genomen inkomen van de vaste inrichting. Dat wordt in het volgende voorbeeld geïllustreerd.

Voorbeeld 5

Het totale buitenlandse inkomen van A Co, die gevestigd is in staat Y bedraagt € 150, waarvan € 100 betrekking heeft op een vaste inrichtingen in staat X en € 50 op royalty-inkomen. Bij een totaalbedrag aan belastingverrekening van € 15 wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen bedrag aan verrekening gesteld op € 10, namelijk $€ 15 \times € 100 / € 150$.

In het voorgestelde artikel 8.11e, achtste lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting geen betrekking heeft op het vereenvoudigde inkomen en de vereenvoudigde belastingen in de staat waarin de vaste inrichting is gelegen. De belasting die betrekking heeft op het inkomen van de vaste inrichting en die wordt geheven op het niveau van de hoofdentiteit, wordt niet meegenomen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen in de staat van de vaste inrichting.

In het voorgestelde artikel 8.11e, negende lid, WMB 2024 wordt nog een uitzondering op het uitgangspunt van het tweede lid geregeld. Het gaat hier om een keuzemogelijkheid die gemaakt wordt voor een periode van vijf verslagjaren en geldt voor de gehele multinationale groep. Op grond van deze uitzondering worden de belastingen die betrekking hebben op het inkomen van een vaste inrichting, een gecontroleerd buitenlands lichaam of een hybride entiteit alsmede belastingen op uitdelingen aan de groepsentiteit-belanghouder, en die worden geheven op het niveau van de hoofdentiteit of groepsentiteit-belanghouder, wel meegenomen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen in de staat van de vaste inrichting of de groepsentiteit; een 'push-down' van belasting geheven op het niveau van de hoofdentiteit of de groepsentiteit-belanghouder derhalve. Bij het bepalen van de belasting die wordt toegedeeld aan een gecontroleerd buitenlands lichaam moet rekening worden gehouden met de beperkingen van artikel 7.5, zesde en zevende lid, WMB 2024. De keuze kan niet worden gemaakt indien voor de hoofdentiteit de vereenvoudigingskeuze vaste inrichting is gemaakt. De keuzemogelijkheid van het voorgestelde artikel 8.11e, negende lid, WMB 2024 is evenmin voorhanden indien in de staat van de vaste inrichting of de groepsentiteit een binnenlandse bijheffing van toepassing is. In dat geval worden de belastingen die aan de laatstgenoemde staat zouden worden toegerekend (moest er geen binnenlandse bijheffing van toepassing zijn) nergens in aanmerking genomen bij de bepaling van de vereenvoudigde belastingen.

Artikel 8.11f (Bijzondere entiteiten)

In het voorgestelde artikel 8.11f WMB 2024 zijn voor de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel specifieke regels opgenomen voor bijzondere entiteiten.

In het voorgestelde artikel 8.11f, eerste lid, WMB 2024 wordt geregeld hoe voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024 wordt omgegaan met een uiteindelijkkemoederentiteit die een doorkijkentiteit is of een vaste inrichting als bedoeld in artikel 10.1, vierde lid, WMB 2024. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van die uiteindelijkkemoederentiteit worden verminderd overeenkomstig artikel 10.1 WMB 2024. Hiermee wordt gewaarborgd dat wordt aangesloten bij de thans geldende bepaling voor doorkijkentiteiten die een uiteindelijkkemoederentiteit zijn.

In het voorgestelde artikel 8.11f, tweede lid, WMB 2024 wordt een vergelijkbare regeling opgenomen voor een uiteindelijkkemoederentiteit of groepsentiteit die is onderworpen aan een aftrekbaardividendstelsel als bedoeld in artikel 10.2 WMB 2024. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van die entiteit worden verminderd overeenkomstig artikel 10.2 WMB 2024. Hiermee wordt gewaarborgd dat wordt aangesloten bij de thans geldende bepaling voor uiteindelijkkemoederentiteiten die onderworpen zijn aan een aftrekbaardividendstelsel.

Een vereenvoudiging is opgenomen in het voorgestelde artikel 8.11f, derde lid, WMB 2024. Hierin wordt bepaald wanneer het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen in de getoetste staat worden geacht nihil te bedragen in bepaalde situaties. De eerste situatie geldt wanneer het volledige belang van de uiteindelijkkemoederentiteit, bedoeld in het eerste lid, wordt gehouden door belanghouders als bedoeld in artikel 10.1, eerste en tweede lid, WMB 2024. De tweede situatie geldt wanneer het volledige belang in de uiteindelijkkemoederentiteit of groepsentiteit die is onderworpen aan een aftrekbaardividendstelsel wordt gehouden door belanghouders als bedoeld in artikel 10.2, eerste lid, WMB 2024 en het volledige inkomen is uitgekeerd als aftrekbaar dividend. De laatste situatie heeft betrekking op fiscaal transparante entiteiten die geen uiteindelijkkemoederentiteit zijn. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van een dergelijke entiteiten worden geacht nihil te bedragen indien al het inkomen en alle belastingen van die entiteit, na toepassing van artikel 6.14, eerste lid, WMB 2024 worden toegerekend aan een of meer vaste inrichtingen of aan een of meer groepsentiteit-belanghouders.

De vereenvoudiging in het voorgestelde artikel 8.11f, vierde lid, WMB 2024 heeft betrekking op wanneer de bijheffing in de getoetste staat wordt geacht nihil te bedragen. Dit is allereerst het geval wanneer het vereenvoudigde effectieve belastingtarief, bedoeld in artikel 8.11, tweede lid, WMB 2024 na toepassing van het eerste en tweede lid ten minste gelijk is aan het minimumbelastingtarief. Daarnaast wordt de bijheffing in de getoetste staat geacht nihil te bedragen wanneer het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen van alle entiteiten in de getoetste staat ingevolge het derde lid nihil bedragen.

In het voorgestelde artikel 8.11f, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de bijheffing ter zake van een beleggingsentiteit of verzekeringsbeleggingsentiteit geacht wordt nihil te bedragen voor een verslagjaar indien die entiteit ten aanzien van al haar groepsentiteit-belanghouders als

fiscaal transparant wordt aangemerkt of wordt behandeld als een fiscaal transparante entiteit op grond van artikel 10.5 WMB 2024 of daarmee vergelijkbare regelgeving in een andere staat. Daarmee wordt aangesloten bij de behandeling van dergelijke entiteiten binnen hoofdstuk 10 van de WMB 2024.

Artikel 8.11g (Uitsluitingen)

In het voorgestelde artikel 8.11g WMB 2024 is opgenomen welke entiteiten niet in aanmerking komen voor de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel in het voorgestelde artikel 8.11 WMB 2024. Deze entiteiten betalen doorgaans geen belasting in een staat en hebben daardoor waarschijnlijk niet voldoende vereenvoudigde belastingen om te voldoen aan de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel.

Het voorgestelde artikel 8.11g, eerste lid, WMB 2024 bepaalt dat de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel niet van toepassing is op staatloze groepsentiteiten in een getoetste staat. Een uitzondering geldt voor staatloze groepsentiteiten die fiscale transparante entiteiten zijn en waarvoor het voorgestelde artikel 8.11e, vierde lid, WMB 2024 van toepassing is. Het vereenvoudigde inkomen of verlies en de vereenvoudigde belastingen worden dan onder bepaalde voorwaarden geacht nihil te bedragen.

Het voorgestelde artikel 8.11g, tweede lid, WMB 2024 bepaalt dat beleggingsentiteiten niet in aanmerking komen voor de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel, tenzij het voorgestelde artikel 8.11, zesde lid, WMB 2024 van toepassing is. Wanneer een beleggingsentiteit als fiscaal transparant wordt aangemerkt of wordt behandeld als fiscaal transparante entiteit op grond van artikel 10.5 WMB 2024, bedraagt de bijheffing nihil ingevolge het voorgestelde artikel 8.11, zesde lid, WMB 2024.

Het voorgestelde artikel 8.11g, derde lid, WMB 2024 ziet op groepsentiteiten die onderworpen zijn aan een in aanmerking komend uitdelingsbelastingstelsel en waarvoor artikel 10.3 WMB 2024 van toepassing is. Wanneer er een openstaand saldo aan veronderstelde uitdelingsbelasting in een staat bestaat in het begin van het verslagjaar dan komen deze groepsentiteiten niet in aanmerking voor de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel.

Artikel 8.11h (Toepassingsvoorwaarden)

In het voorgestelde artikel 8.11h, WMB 2024 is voor de toepassing van de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel opgenomen welke toetredingsregels er gelden om selectief gebruik van de veiligehavenregel te voorkomen.

Het voorgestelde artikel 8.11h, eerste lid, WMB 2024 bepaalt dat de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel voor het eerst kan worden toegepast indien voor die getoetste staat in geen van de verslagjaren die zijn aangevangen binnen vierentwintig maanden voorafgaand aan de eerste dag van dat verslagjaar een bijheffing verschuldigd is geweest.

Het voorgestelde artikel 8.11h, tweede lid, WMB 2024 heeft betrekking op de herintredingsregel en bepaalt vanaf wanneer een getoetste staat opnieuw de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel kan toepassen. Dit is het geval wanneer voor die getoetste staat in geen van de verslagjaren die zijn aangevangen binnen 24 maanden na de eerste

dag van het verslagjaar de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel niet wordt toegepast een bijheffing verschuldigd is geweest. Herintreding onder de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel is mogelijk gemaakt vanwege het permanente karakter van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel.

Het voorgestelde artikel 8.11h, derde lid, WMB 2024 heeft betrekking op de situatie dat een groep heeft gekozen om entiteiten in dezelfde staat aan te merken als een getoetste staat overeenkomstig het voorgestelde artikel 8.11, vierde lid. Aan het voorgestelde artikel 8.11h, eerste en tweede lid, WMB 2024 is dan slechts voldaan indien geen bijheffing verschuldigd is geweest ten aanzien van zowel de in die staat gevestigde groepsentiteiten als de groepsentiteiten waarop die keuze betrekking heeft.

Het voorgestelde artikel 8.11h, vierde lid, WMB 2024 bepaalt dat voor de toepassing van het genoemde eerste en tweede lid een verslagjaar waarin voor de desbetreffende getoetste staat geen bijheffing wordt berekend, wordt aangemerkt als een verslagjaar waarin geen bijheffing verschuldigd is geweest.

Artikel I, onderdeel G (artikel 8.14 van de Wet minimumbelasting 2024)

Met deze wijziging wordt artikel 8.14, eerste lid, onderdeel a, WMB 2024 in overeenstemming gebracht met de door het IF vastgestelde administratieve richtsnoeren inzake de toepassing van de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing veilige haven op multinationale groepen met een 52- of 53-wekenboekjaar. Op grond van de oorspronkelijke regeling gold als voorwaarde dat het verslagjaar eindigt vóór 31 december 2026. Het IF heeft verduidelijkt dat de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing veilige haven eveneens van toepassing kan zijn op een verslagjaar dat aanvangt op of vóór 31 december 2025 en eindigt op of vóór 3 januari 2027. Daarmee wordt voorkomen dat multinationale groepen met een 53-wekenboekjaar buiten de reikwijdte van de veiligehavenregel vallen uitsluitend als gevolg van de lengte van hun verslagjaar.

Artikel I, onderdeel H (artikel 8.15 tot en met 8.17 van de Wet minimumbelasting 2024)

Artikel 8.15 (Kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel veiligehavenregel)

Op grond van het voorgestelde artikel 8.15, eerste lid, WMB 2024 leidt de toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel veiligehavenregel ertoe dat, indien daarvoor wordt gekozen door de informatieaangifte-indienende groepsentiteit, de bijheffing op nihil wordt gesteld ten aanzien van de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel over de binnenlandse en buitenlandse winsten van multinationale groepen, waarvan de uiteindelijk moederentiteit is gevestigd in een kwalificerende jurisdictie. Om voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel veiligehavenregel te kwalificeren, dient een jurisdictie te beschikken over een kwalificerend belastingstelsel. Een dergelijk stelsel moet een minimumbelastingniveau waarborgen over zowel binnenlandse als wereldwijde winsten van een multinationale groep. In dat verband gelden er criteria op basis waarvan moet worden beoordeeld of sprake is van een zogenoemd kwalificerend binnenlands belastingstelsel en een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel op grond van het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderscheidenlijk vijfde lid, WMB 2024. Deze toepassingsvoorwaarden zijn een combinatie van kwalitatieve en kwantitatieve criteria.

In het voorgestelde artikel 8.15, tweede lid, WMB 2024 wordt geregeld dat de keuze, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.15, eerste lid, WMB 2024, alleen kan gelden voor de verslagjaren die aanvangen op of na 1 januari 2026. Indien deze keuze is gemaakt vindt er ook geen bijheffing plaats ter zake van elk belang in een joint venture of een met de joint venture verbonden partij.

Het voorgestelde artikel 8.15, derde lid, WMB 2024 bepaalt dat jurisdicties die lid zijn van het IF vanaf 2026 alleen in 2027 of 2028 nog een verzoek kunnen indienen ter beoordeling door het IF of zij aan de criteria voldoen voor de toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel veilighavenregel.

In het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, WMB 2024 wordt geregeld dat sprake is van een kwalificerend binnenlands belastingstelsel indien een statutair vennootschapsbelastingtarief van ten minste 20% van toepassing is, ingevolge het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderdeel a, WMB 2024. Hierbij wordt rekening gehouden met algemene vrijstellingen of gelijksoortige preferentiële regimes, alsmede met vennootschapsbelastingen die worden geheven door lagere overheden. Het wettelijke nominale belastingtarief is het belastingtarief dat over het algemeen wordt geheven ten aanzien van multinationale groepen op basis van een veelomvattende winstbelastinggrondslag. In dat kader moet het gaan om een belastinggrondslag waarop geen wezenlijke uitzonderingen van toepassing zijn. Ten tweede dient er ingevolge het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderdeel b, WMB 2024 een binnenlandse bijheffing of alternatieve binnenlandse minimumbelasting met een tarief van ten minste 15% van kracht te zijn die van toepassing is op een substantieel deel van de binnenlandse winsten van een multinationale groep die onder de reikwijdte van de wereldwijde minimumbelasting valt. Bij een alternatieve binnenlandse minimumbelasting worden ondernemingen belast op basis van het hoogste bedrag van de belastingplicht volgens de regels van de alternatieve minimumbelasting of het bedrag van de belastingplicht volgens de reguliere vennootschapsbelasting. Ingevolge het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderdeel b, subonderdeel 1°, WMB 2024 dient een alternatieve minimumbelasting, dan wel kwalificerende binnenlandse bijheffing, gebaseerd te zijn op de winst volgens de financiële verslaggevingsstandaard (van de multinationale groep als geheel of van een deel daarvan). Voor aanpassingen hierop geldt dat deze zijn toegestaan, mits deze in overeenstemming zijn met de beleidsdoelstellingen van de minimumbelasting. Aanpassingen aan de winst op basis van de financiële verslaggevingsstandaard die bijvoorbeeld gericht zijn op het overnemen van afschrijvingsschema's uit het belastingstelsel of op het in lijn brengen met de fiscale behandeling van een beloning in aandelen, worden geacht in overeenstemming te zijn met de beleidsdoelstellingen van de minimumbelasting. Daarnaast zou een uitsluiting van inkomsten met een hoog belastingtarief van de alternatieve minimumbelasting eveneens in overeenstemming zijn met de beleidsdoelstellingen van de minimumbelasting. Verder kan de vennootschapsbelasting worden gecompenseerd door buitenlandse of binnenlandse belastingtegoeden (tax credits), mits deze tegoeden in overeenstemming zijn met de beleidsdoelstellingen van de wereldwijde minimumbelasting.

De alternatieve minimumbelasting zou bijvoorbeeld van toepassing kunnen zijn op het wereldwijde inkomen van de belastingplichtige waarbij belastingtegoeden voor buitenlandse belastingen meetellen om aan het vereiste minimumtarief te voldoen. Ingevolge het voorgestelde

artikel 8.15, vierde lid, onderdeel b, subonderdeel 2°, WMB 2024 dient de alternatieve minimumwinstbelasting een nominaal tarief te hanteren van 15%. Het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderdeel b, subonderdeel 3°, WMB 2024 vereist daarbij dat de alternatieve minimumwinstbelasting van toepassing is op een substantieel deel van de winst van in die staat gevestigde groepsentiteiten. De alternatieve minimumwinstbelasting hoeft niet te gelden voor iedere individuele groepsentiteit in een bepaalde staat die onderworpen is aan de wereldwijde minimumbelasting, maar dient de totale in een staat behaalde winst die gemaakt wordt door groepsentiteiten die onderworpen zijn aan de wereldwijde minimumbelasting te belasten met de alternatieve minimumwinstbelasting. Op deze wijze wordt er toch voldaan aan de eis dat de alternatieve minimumwinstbelasting van toepassing moet zijn op een substantieel deel van de winst van aan wereldwijde minimumbelasting onderworpen groepsentiteiten gevestigd in een bepaalde staat, ondanks dat er een deel van deze groepsentiteiten niet belast wordt door de alternatieve minimumwinstbelasting.

Naast deze kwalificerende alternatieve minimumwinstbelasting vereist het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, onderdeel c, WMB 2024 dat het belastingstelsel niet in overwegende mate het risico met zich brengt van een belasting naar de winst van in die jurisdictie gevestigde groepsentiteiten tegen een effectief belastingtarief van minder dan 15%. Voor een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel geldt – kort gezegd – dat er zowel actief als passief inkomen uit activiteiten gelegen in een andere jurisdictie in aanmerking wordt genomen. De beoordeling hiervan moet worden gebaseerd op de opzet en de werking van de minimumbelastingregels, met inbegrip van de toepasselijke veilighavenbepalingen en met inachtneming van eenzelfde behandeling van stimuleringsmaatregelen, waaronder de gunstige behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. Verder moet de beoordeling zijn gebaseerd op een pragmatische inschatting van de algehele werking van het belastingstelsel dat van toepassing is in de betreffende jurisdictie, inclusief de beschikbaarheid en behandeling van belastingtegoeden en -faciliteiten binnen dat stelsel. De enkele mogelijkheid dat een multinationale groep in een hypothetisch scenario zou zijn onderworpen aan een effectief belastingtarief van minder dan 15% over de binnenlandse winst, betekent niet dat een jurisdictie niet aan dit criterium voldoet. Een jurisdictie zou bijvoorbeeld aan dit criterium kunnen voldoen als het een vennootschapsbelastingregime hanteert met een effectief belastingtarief van iets minder dan 15% over bepaalde type inkomsten, maar de multinationale groep die van deze faciliteit gebruik maakt, waarschijnlijk aanzienlijke andere inkomsten uit binnenlandse activiteiten heeft die ruim boven de 15% worden belast, waardoor het gemiddelde belastingtarief zeer waarschijnlijk boven de 15% ligt. Een belastingstelsel voldoet niet aan dit criterium wanneer multinationale groepen in deze jurisdictie in aanmerking komen voor belastingvoordelen waarvan de potentiële omvang en het gewicht een zodanig materieel risico met zich brengen dat een multinationale groep onderworpen zal zijn aan een effectief belastingtarief van minder dan 15% over de binnenlandse winst. Dit criterium moet in zijn geheel, over een langere periode en op geaggregeerd niveau worden beschouwd en niet afzonderlijk voor elke multinationale groep. Aan dit criterium kan worden voldaan door de toepassing van de alternatieve minimumbelasting. Daarnaast kan ook rekening worden gehouden met eventuele wettelijke regelingen ter bestrijding van BEPS⁶-risico's.

⁶ Base Erosion and Profit Shifting.

In het voorgestelde artikel 8.15, vijfde lid, WMB 2024 wordt geregeld aan welke eisen moet worden voldaan voor het bepalen of er sprake is van een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel.

Voor een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel geldt ingevolge het voorgestelde artikel 8.15, vijfde lid, onderdeel a, WMB 2024 in de eerste plaats dat een belastingstelsel van toepassing is op zowel actief als passief buitenlands inkomen van buitenlandse dochtermaatschappijen, met slechts beperkte uitzonderingen. Het moet gaan om een alomvattend belastingstelsel dat van toepassing is op vennootschappen met buitenlands inkomen. De grondslag voor de berekening van buitenlands inkomen moet breed zijn en mag geen materiële uitzonderingen bevatten. Het inkomen moet zowel het actieve als het passieve inkomen van gecontroleerde buitenlandse vennootschappen omvatten, zelfs wanneer dat inkomen niet aan de aandeelhouders wordt uitgekeerd. Voor deze doeleinden moet onder gecontroleerde buitenlandse vennootschap elke buitenlandse vennootschap worden verstaan die wordt gecontroleerd door een aandeelhouder in de kwalificerende jurisdictie. Beperkte uitzonderingen op de belastbare inkomsten zijn mogelijk, mits deze uitzonderingen in lijn zijn met de beleidsdoelstellingen van minimumbelasting. Bijvoorbeeld wanneer de regeling alleen inkomsten uitsluit die in het land van herkomst doorgaans tegen een hoog tarief worden belast (bijvoorbeeld inkomsten uit de winningssector, zoals olie en gas). Daarnaast dient een belastingstelsel, in overeenstemming met het voorgestelde artikel 8.15, vijfde lid, onderdeel b, WMB 2024 over voldoende mechanismen te beschikken om BEPS-risico's adresseren. Het kwalificerende buitenlandse belastingstelsel moet gerichte en doeltreffende mechanismen bevatten die zijn ontworpen om aanmerkelijke BEPS-risico's aan te pakken. Een stelsel zou bijvoorbeeld aan dit criterium kunnen voldoen door regels te hanteren die voorkomen dat de belasting over passief en in het buitenland laagbelast inkomen wordt gecompenseerd door verrekening met belastingtegoeden (tax credits) die betrekking hebben op actief en in het buitenland hoogbelast inkomen. Op dezelfde wijze zou een stelsel aan dit criterium kunnen voldoen door een belastingplichtige te verplichten om afzonderlijk rekening te houden met inkomsten uit CFC'⁷s die onderworpen zijn aan een laag belastingtarief en inkomsten die onderworpen zijn aan een hoog belastingtarief. Tot slot geldt als voorwaarde voor een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel op grond van het voorgestelde artikel 8.15, vijfde lid, onderdeel c, WMB 2024 dat er geen materieel risico is dat de buitenlandse winsten van multinationale groepen die onder de wereldwijde minimumbelasting zouden vallen en hun uiteindelijk moederentiteit in de jurisdictie hebben, onderworpen zijn aan een effectief tarief van minder dan 15%. De beoordeling van dit criterium moet worden gemaakt op basis van de opzet en werking van de wereldwijde minimumbelasting. De toelichting op het derde criterium voor een in aanmerking komend binnenlands belastingstelsel is in het algemeen ook van toepassing op dit criterium.

Artikel 8.16 (Uiteindelijkkemoederentiteit veilighavenregel)

In het voorgestelde artikel 8.16 WMB 2024 wordt de uiteindelijkkemoederentiteit veilighavenregel geregeld. Deze veilighavenregel heeft betrekking op de binnenlandse activiteiten van multinationale groepen waarvan de uiteindelijkkemoederentiteit is gevestigd in een

⁷ Controlled Foreign Company.

jurisdictie die beschikt over een kwalificerend binnenlands belastingstelsel. De criteria die gelden voor een kwalificerend binnenlands belastingstelsel bij deze veilighavenregel zijn gelijk aan de criteria die zijn neergelegd in het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, WMB 2024. Voor de toelichting van deze criteria wordt korthedshalve verwezen naar de toelichting bij het voorgestelde artikel 8.15, vierde lid, WMB 2024. Deze veilighavenregel leidt ertoe dat de bijheffing voor de onderbelastewinstmaatregel op nihil wordt gesteld ten aanzien van entiteiten die zijn gevestigd in de staat van de uiteindelijkkemoederentiteit. De uiteindelijkkemoederentiteit veilighavenregel vervangt in feite de tijdelijke onderbelastewinstmaatregel, die in artikel 8.14 Wet WMB 2024 is neergelegd, met aanvullende voorwaarden. De tijdelijke onderbelastewinstmaatregel geldt alleen voor een verslagjaar dat niet langer is dan een periode van twaalf maanden en aanvangt op of voor 31 december 2025 en eindigt voor 31 december 2026. Om voor de uiteindelijkkemoederentiteit veilighavenregel te kwalificeren, dient een jurisdictie een kwalificerend binnenlands belastingstelsel te beschikken dat op of voor 1 januari 2026 van kracht is. In het geval een andere IF-jurisdictie verzoekt om in aanmerking te komen voor uiteindelijkkemoederentiteit veilighavenregel, beoordeelt het IF in de eerste helft van 2026 of aan de criteria wordt voldaan.

Artikel 8.17 (Kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veilighavenregel)

In het voorgestelde artikel 8.17 WMB 2024 is de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veilighavenregel opgenomen. Met deze veilighavenregel wordt aan staten meer ruimte geboden voor het fiscaal ondersteunen van innovatie en specifieke (duurzaamheids)investeringen, zonder dat deze ondersteuning leidt tot een bijheffing op grond van de WMB 2024. De veilighavenregel bevat waarborgen om te garanderen dat deze alleen kan worden toegepast indien sprake is van daadwerkelijke reële economische activiteit. De toepassing van deze veilighavenregel is gelimiteerd door middel van een maximum dat gekoppeld is aan de loonkosten of materiële vaste activa.

Het voorgestelde artikel 8.17, eerste lid, WMB 2024 bepaalt dat indien de informatieaangifte-indienende groepsentiteit van een multinationale groep daarvoor kiest, de bijheffing in een staat die betrekking heeft op kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen in een verslagjaar nihil bedraagt. Met het voorgestelde artikel I, onderdeel A, wordt voorgesteld om in artikel 1.2, eerste lid, WMB 2024 een begripsbepaling voor kwalificerende fiscale stimuleringsregeling op te nemen. Voor een toelichting op dat begrip wordt verwezen naar de toelichting bij artikel I, onderdeel A.

Het voorgestelde artikel 8.17, tweede lid, WMB 2024 bepaalt in hoeverre sprake is van bijheffing in een staat die betrekking heeft op kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. Het betreft het verschil tussen de bijheffing in een staat berekend volgens de behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen overeenkomstig het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, WMB 2024, en de bijheffing in een staat indien de keuze, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.17, eerste lid, WMB 2024, niet was gemaakt. Dit is het bedrag dat, indien de keuze, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.17, eerste lid, WMB 2024 wordt gemaakt, op nihil mag worden gesteld.

Het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, WMB 2024 regelt de behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. Deze behandeling houdt in dat ingeval sprake is van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen de betrokken belastingen van een groepsentiteit voor

een verslagjaar worden vermeerderd. Met welk bedrag de betrokken belastingen worden vermeerderd, verschilt afhankelijk van de specifieke kwalificerende fiscale stimuleringsregeling. Wanneer de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling betrekking heeft op een belastingtegoed, dan wordt het bedrag aan verrekening of teruggave van dit belastingtegoed dat is toe te rekenen aan een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling op grond van het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, onderdeel a, WMB 2024 in aanmerking genomen bij het bedrag aan betrokken belastingen. Wanneer de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling betrekking heeft op een verhoogde vergoeding, extra aftrek of vrijstelling van belastingheffing, dan wordt dit bedrag op grond van het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, onderdelen b en c, WMB 2024 vermenigvuldigd met het belastingtarief om in aanmerking te worden genomen bij het bedrag aan betrokken belastingen. Het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, onderdeel d, WMB 2024, ziet op kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen die betrekking hebben op de toepassing van een voordelig belastingtarief. Het bedrag aan inkomen dat tegen een afwijkend voordelig tarief is belast, moet worden vermenigvuldigd met het verschil tussen het nationale belastingtarief en het voordelige belastingtarief.

Het voorgestelde artikel 8.17, vierde lid, WMB 2024 ziet op de berekening van het maximum om te waarborgen dat de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligheidsregulering betrekking heeft op reële economische activiteiten. Voorgesteld wordt dat voor toepassing van het voorgestelde artikel 8.17, derde lid, WMB 2024 de vermeerdering van de betrokken belastingen van een groepsentiteit voor een verslagjaar ten hoogste een van de volgende bedragen is. Allereerst kan op grond van het voorgestelde artikel 8.17, vierde lid, onderdeel a, WMB 2024 voor het maximum worden aangesloten bij 5,5% van ten hoogste de in het verslagjaar in aanmerking komende loonkosten ter zake van de in het verslagjaar in aanmerking komende werknemers die in die staat activiteiten verrichten, dan wel de afschrijvingen van de in het verslagjaar in aanmerking komende materiële activa die in de staat zijn gelegen. Voor de berekening van dit maximum wordt aangesloten bij de definities in artikel 8.3 WMB 2024. Daarnaast kan de informatieaangifte-indienende groepsentiteit ingevolge het voorgestelde artikel 8.17, vierde lid, onderdeel b WMB 2024 kiezen om voor het maximum aan te sluiten bij 1% van de boekwaarde van de in het verslagjaar in aanmerking komende materiële activa die in de staat zijn gelegen, met uitzondering van gronden en andere materiële activa waarop niet wordt afgeschreven. De afschrijvingen die betrekking hebben op materiële activa die in aanmerking zijn genomen voor de berekening van het maximum ingevolge het voorgestelde artikel 8.17, vierde lid, onderdeel b WMB 2024, worden uitgezonderd van de berekening van het maximum ingevolge het voorgestelde artikel 8.17, vierde lid, onderdeel a WMB 2024.

Artikel I, Onderdeel I (artikel 13.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

Artikel 13.2 WMB 2024 regelt de duur en werking van keuzes die door de informatieaangifte-indienende groepsentiteit worden gemaakt. Het eerste lid bepaalt dat de daarin genoemde keuzes gelden voor een periode van vijf opeenvolgende verslagjaren. Het voorgestelde artikel 13.2, tweede lid, WMB 2024 bevat keuzes die per verslagjaar kunnen worden gemaakt.

De voorgestelde wijziging van artikel 13.2, eerste lid, WMB 2024 strekt ertoe de verwijzingen naar de voorgestelde artikelen 8.11a, vierde lid, onderdelen b, c en d, 8.11c, vijfde

lid, 8.11bc, tweede lid, 8.11e, negende lid, en artikel 8.17, vierde lid, onderdeel b, WMB 2024 op te nemen. Hierdoor geldt de vijfjaarsperiode eveneens voor de in die bepaling genomen keuzes alsmede de voor de keuze om bij de toepassing van de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel aan te sluiten bij 1% van de boekwaarde van de in aanmerking komende materiële activa die in de staat zijn gelegen, met uitzondering van gronden en andere materiële activa waarop niet wordt afgeschreven. Daarmee wordt aangesloten bij de systematiek van andere meerjarige keuzes in de WMB 2024.

Daarnaast wordt voorgesteld artikel 13.2, tweede lid, WMB 2024 aan te vullen met verwijzingen naar de voorgestelde artikelen 8.11, vierde lid, 8.11a, vierde lid, onderdeel a, 8.11a, achtste lid, 8.11b, negende, tiende en twaalfde lid, 8.11bb, vierde lid, artikel 8.11bc, vijfde lid, WMB 2024 en artikel 8.11e, vierde lid, en artikel 8.17, eerste lid, WMB 2024. Hiermee wordt geregeld dat de daarin opgenomen keuzes per verslagjaar kunnen worden gemaakt. Het betreft keuzes die nauw samenhangen met de toepassing van de verschillende veiligehavenregels en vereenvoudigde berekeningsmethoden en waarvan een jaarlijkse beoordeling beter aansluit bij de aard van de betreffende vereenvoudigingen.

Artikel II (inwerkingtreding)

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2027. Aan artikel I, onderdelen E, F en G, wordt terugwerkende kracht verleend tot en met 31 december 2025. Deze onderdelen bevatten de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel en de daarmee samenhangende bepalingen. In het Side-by-Side-pakket is als hoofdregel opgenomen dat deze veiligehavenregel kan worden toegepast voor verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2026. Daarnaast bevat het Side-by-Side-pakket een optionele bepaling op grond waarvan staten kunnen toestaan dat de veiligehavenregel van toepassing is voor verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025, indien aan de daarvoor gestelde voorwaarden wordt voldaan. Met de terugwerkende kracht tot en met 31 december 2025 wordt van deze optionele mogelijkheid gebruikgemaakt.

Aan artikel I, onderdelen A, B, C, D, H en I, wordt terugwerkende kracht verleend tot en met 1 januari 2026. Deze onderdelen bevatten onder meer de veiligehavenregel voor kwalificerende equivalente minimumbelastingstelsels, de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel en de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel. Hiermee wordt aangesloten bij de toepassingsdatum van deze veiligehavenregels conform het Side-by-Side-pakket.

Artikel III (citeertitel)

Dit artikel bevat de citeertitel van deze wet. De wet wordt aangehaald als: Wet veiligehavenregels Wet minimumbelasting 2024. De citeertitel brengt tot uitdrukking dat deze wet strekt tot implementatie van internationaal overeengekomen veiligehavenregels binnen het minimumbelastingstelsel. Naast de implementatie van deze veiligehavenregels bevat de wet enkele technische wijzigingen van de Wet minimumbelasting 2024.